

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE MAATSCHAPPIJ & FINANCIËN VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 20 januari 2022

---

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Het is een minuut over acht. Ik wil graag de vergadering openen. Ik wil hierbij nog iedereen nogmaals vragen om de coronamaatregelen in acht te nemen, graag de anderhalve meter en als u niet zit het mondkapje voor. Daarnaast nogmaals wijzen op het uitzenden via de streaming dat mensen thuis kunnen meeluisteren en bij discussies toch probeert u zoveel mogelijk via de voorzitter. Ik heb zelf gisteravond R&I via de computer gevolgd en het is vaak heel moeilijk ook via de computer de stemmen te herkennen wie dat is, dus als voorzitter kan ik de naam herhalen en dat is veel makkelijker. Ik kan mij voorstellen in discussie dat dat wel eens mis gaat, maar ik heb het gisteren weer ervaren hoe belangrijk het is dat er even gemeld wordt wie aan het woord is. De heer Wegter vervangt de heer Grunwald en bij CDA de heer Winkel is afwezig. Vaststelling agenda, heeft iemand op- of aanmerkingen of voorstellen voor de agenda? De heer Wegter, gaat uw gang.

De heer Wegter: Dank u voorzitter. Voorzitter, wij hebben punt 5.1 en 5.2. Ik denk dat het eigenlijk toch logischer is om eerst te praten over de opstart van het verkoop raadhuis, want dat staat in het coalitieakkoord. Ik begrijp drie, vier jaar geleden is dat al overwogen om dat te gaan doen. Dat is juist logisch om dat als uitgangspunt te kiezen en dan in het licht van die discussie daarover de vraag te beantwoorden: wat gaan we vervolgens doen met het gemeentebestuur? Dus mijn ... Maar dat lijkt mij logisch, ik weet dat de nodige verwickelingen zich hebben afgespeeld de afgelopen maanden en dat stukken zijn teruggetrokken et cetera, maar ik denk dat het de logica ten goede komt om die volgorde om te draaien.

De voorzitter: De heer Stam, mag ik uw mening daarover horen?

De heer Stam: Ja, het college heeft zoals gebruikelijk daar uitgebreid en zorgvuldig over nagedacht. Ik denk toch dat wij graag zouden zien dat dit in deze volgorde aan de orde komt. Ik denk ook in de vorige vergadering die we hebben gehad, niet dat stukken zijn teruggetrokken, maar we hebben goed geluisterd en we hebben nog eens opnieuw zijn we begonnen dat we eerst eens willen kijken of het Brinkhuis met alles wat erbij hoort in de varianten die wij op verzoek van de raad hebben uitgewerkt aan de orde kan komen, want tenslotte is een van de varianten ook blijft u gewoon in het gemeentehuis zitten en laten we dan eerst die variant eens behandelen voordat we overgaan tot het volgende punt wat we uitdrukkelijk juist los hebben willen koppelen van de eerste discussie.

De voorzitter: Dank u wel. Heeft een van de andere commissieleden ... De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Ik begrijp de overwegingen van mijnheer Wegter, maar gezien de manier waarop we gesproken hebben over de agenda en de volgorde lijkt het me niet meer dan logisch dan de volgorde aan te houden zoals die in het presidium is vastgelegd en daar is een hele duidelijke correlatie gelegd tussen enerzijds eerst het besluit te nemen over: waar gaan we voortaan babbelen? En daarna pas te kijken als er vrijgekomen ruimte is om te kijken: wat gaan we met de vrijgekomen ruimte doen? Dus ik begrijp dat u het presidium minder hoog acht dan het coalitieakkoord, maar het zou mij als hopelijk gewaardeerd lid van het presidium een plezier doen als we gewoon ons aan gemaakte afspraken houden.

De voorzitter: Dank u wel de heer Vos.

De heer Vos: Voorzitter, een vraag aan de heer Wegter of hij nog een reactie op wat de wethouder zojuist zei nog even wat nader kan duiden waarom hij denkt dat het beter is om het om te draaien.

De voorzitter: De heer Wegter.

De heer Wegter: Dank u voorzitter. Ik heb toen vier jaar geleden kennis genomen van het coalitieakkoord waarin gezegd werd dat onderzocht zou moeten worden of men het raadshuis zou kunnen verkopen, een optie die wat ons betreft al voor die tijd had kunnen worden bedacht, maar ... En nu is de situatie als ik het goed begrijp zo dat de mogelijke optie van verkoop van het raadshuis wordt afhankelijk gemaakt van de vraag waar het bestuurscentrum naartoe gaat. Met andere woorden, als ik het goed begrepen heb, en nu refereer ik aan het referendum, mijnheer Vos, als ik het goed begrepen heb is het zo dat mocht vanavond blijken dat we over de varianten een andere conclusie trekken dan het college dat we ons moeten voorbereiden dat het voorstel van het raadshuis verkoop niet eens meer aan de orde is. Dat is in feite de situatie en dat vind ik toch eigenlijk, met alle respect voor het presidium, ik heb er verder over nagedacht en ook met mijn achterban hierover gesproken, ik vind dat niet erg logisch. Ik vind het niet logisch om als conditie te stellen voor eventuele verkoop van het raadshuis dat is afhankelijk van de vragen waar het gemeentebestuur naartoe gaat. Dat is ... Op zich vind ik dat niet zo logisch. Ik vind het logisch om te zeggen: we gaan het raadshuis verkopen en in het licht van die verkoop kijken we welke mogelijkheden er zijn om voor het gemeentebestuur en de raad en de commissie een plaats te vinden en daar ben ik van overtuigd dat we daar oplossingen voor bedenken die denk ik iedereen zal accorderen, maar nogmaals, dat is logica, maar ik insister er niet op. Ik begrijp ook de redeneringen van de ander. Die begrijp ik zelfs heel erg goed moet ik eerlijk zeggen en dat zal ik ook verder niet uitleggen waarom ik dat goed begrijp, dus wat mij betreft leg ik me neer bij de meerderheidsopvatting van deze commissie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan houden we de agenda zoals die is. Mijnheer Vos.

De heer Vos: Ik ga daar toch iets over zeggen, mijnheer Wegter, want ik heb er moeite mee dat besluiten die genomen zijn in het presidium die min of meer afgeleide zijn van de raad en in die zin ook een afspiegeling zijn van de mening van de raad dat die door u terzijde geschoven worden, dat is gisteravond gebeurd en dat dreigt dus vanavond weer te gebeuren en ik neem daar geen genoegen mee.

De voorzitter: Ik denk dat u dat in het presidium bespreekt en niet in deze commissie.

De heer Wegter: Mag ik daar nog iets over zeggen, voorzitter? Ja, ik begrijp de conclusie die de heer Vos nu trekt is naar mijn opvatting niet gerechtvaardigd. Dat is wat ik ervan kan zeggen en ik begrijp absoluut niet welke vergelijking er met gisteren gemaakt moet worden, maar goed, laten we niet verder compliceren. Ik wil graag constructief meewerken vanavond aan een adequate agenda en ik leg mij onmiddellijk neer bij de opvatting van de grote meerderheid van deze commissie om deze agenda zo te handhaven zoals die is.

De heer Vos: Ik wil daar toch op reageren, mijnheer de voorzitter, mag dat nog?

De voorzitter: Nee, ik wil geen discussie over dit punt.

De heer Vos: Dit is geen discussie.

De voorzitter: Dit is echt een discussie voor het presidium. De heer Wegter heeft een voorstel gedaan ...

De heer Vos: Dan stel ik voor dat we die doorschuiven naar het presidium deze discussie. Ja, u heeft gelijk.

De voorzitter: Dank u wel.

2. Vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering commissie M&F d.d. 16 december 2021

De voorzitter: Dan gaan we naar punt twee, vaststelling lijst van adviezen en conclusies van 16 december. Heeft iemand iets op bladzijde een? Bladzijde twee? Bladzijde drie? Ik heb zelf een aanvulling voor de rondvraag. Dan worden er vragen gedaan en dan wordt gezegd er wordt op geantwoord, maar wat er op geantwoord is, wordt niet genotuleerd vastgelegd en dat vind ik toch iets straks voor het presidium dan wel voor de commissie bestuurlijke vernieuwing over de rondvraag als er een vraag is en er komt een antwoord om die vast te leggen. Dan is het over. Ja? Dank u wel. Niemand heeft een opmerking erop?

3. Mededelingen

De voorzitter: Dan gaan we naar de mededelingen. Heeft iemand van het college een mededeling? De heer Jan den Dunnen.

De heer Den Dunnen: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik heb twee mededelingen voor u allen. De cijfers van het derde kwartaal van het doelgroepenvervoer die zijn mij vandaag geworden en wij hebben 1240 ritten uitgevoerd in het derde kwartaal van het Wmo-vervoer gaat het dan over natuurlijk en mij zijn drie klachten bekend geworden, dus wat dat betreft denk ik een hele adequate start. Wij hadden zelf geprognostiseerd ongeveer 1791 ritten, dus dat pakt voor ons dus ook nog enigszins voordelig uit en de meeste ritten bevatten twee zones, dus het kilometertarief dat per 1 januari is ingevoerd, pakt dus ook voor de meeste cliënten voordelig uit. De tweede mededeling die ik voor u heb, de wet inburgering is per 1 januari van start gegaan. De uitvoeringsnota zou u bij uitzondering binnenkort worden samen met de raadsinformatiebrief en daarin leest u ook hoe wij met de handhaving omgaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Mol. Oh, pardon, neem me niet kwalijk. Gaat uw gang mevrouw Niekus. De microfoon alstublieft.

Mevrouw Niekus: Zo, ja. Over het aantal ritten, is het misschien nu minder omdat er minder gebruik gemaakt is in verband met corona? Dat we het toch in de gaten moeten blijven houden hoe dat zich verder ontwikkelt?

De heer Den Dunnen: Ja, ik heb vandaag gevraagd naar de cijfers van Q4 om te kijken van: wat gebeurt er dan? En zodra ik die heb, krijgt u die ook. De heer Hurink.

De heer Hurink: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik heb ook nog een vraag. Hoe was dat in vergelijking met 2019 Q3? Is daar een groot verschil tussen?

De heer Den Dunnen: Dat weten we niet, want van Latax werd niet geregistreerd.

De heer Hurink: Niet geregistreerd.

De heer Den Dunnen: Nee, er werd alleen maar afgerekend.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Mol.

De heer Mol: Voorzitter, dank u. Het zal de commissie niet ontgaan zijn dat er afgelopen week veel discussie was over de coronamaatregelen en dat de burgemeesters als collectief ook voor het eerst in inhoud hun stem hebben laten gelden door vorige week brieven naar het kabinet te sturen. Ook de burgemeesters uit de Gooi en Vechtstreek hebben daar een vrij stevige brief over gestuurd ondertekend door de heer Broertjes, onze voorzitter, maar namens de zes burgemeester die de Gooi en Vechtstreek nog rijk is. Dat is echt uitzonderlijk dat we dat hebben gedaan, want burgemeesters zijn er niet voor om zich zo nadrukkelijk te mengen in het debat, maar wij vonden het wel nodig om aan te geven dat de rek uit de lockdown was en in het manifest hebben de burgemeesters ook hun stem laten horen in het veiligheidsberaad met name ook op het punt van de winkelpenstelling en het wel of niet op afspraak komen. Nou, we hebben allemaal gezien dat in het eerste deel van de lockdown het eerste deel van de versoepelingen natuurlijk vrijdag is ingegaan en we eigenlijk vanaf dat moment ook met elkaar in gesprek zijn: hoe kunnen we nu verder open in plaats van dat we nog langer ons land op slot houden? Gisteren is een signaal weer vanuit dertig burgemeesters van de grote steden uitgegaan en dat signaal legt eigenlijk heel erg goed de vinger op de zere plek, namelijk dat wij er natuurlijk in de eerste plaats voor zijn om ons land veilig door deze crisis heen te loodsen, maar dat wij op een punt zijn aangeland dat wij vinden dat repressieve maatregelen niet het middel zijn om een land dat in zo een diepe maatschappelijke crisis zit mensen nog gemotiveerd te houden om samen naar de uitweg te gaan. Nou, dat is een signaal dat breed omarmd wordt. Ik wil u nogmaals gerust stellen dat wij daar wat mij betreft zo terughoudend mogelijk in moeten zijn, dat het vooral een debat voor gekozen bestuurders moet zijn en de burgemeesters zich daar terughoudend in moeten opstellen, maar ik vond het toch fijn om u hiervan in kennis te stellen. Als de leden van de commissie of de raad hier nog verder met mij eens over in gesprek willen, dan bestaat er altijd een mogelijkheid natuurlijk voor en wij volgen natuurlijk alle ontwikkelingen op de voet en dan wil ik nog toevoegen dat het gemeentebestuur en ik in mijn nadrukkelijke verantwoordelijkheid als burgemeester ook direct in contact staan met Bijzonder Laren en daarmee ook de ondernemers die het treft. De brief hebben we meteen aan hen ter beschikking gesteld. Wij stonden vorige week ook in contact met de lokale horeca. U heeft allemaal gezien, veel horeca in het land was open. In Laren is het allemaal eigenlijk heel rustig verlopen, vooral ook omdat we goed met elkaar contact hebben en zorgen met elkaar delen.

De voorzitter: Dank u wel. Een van de andere portefeuillehouder mededelingen? De heer Calis. Niet?

4. Meldingen portefeuillehouders m.b.t. gemeenschappelijke regelingen

De voorzitter: Dan gaan we naar de mededelingen portefeuillehouders met betrekking tot gemeenschappelijke regelingen. De heer Calis.

De heer Calis: Ja, dank u wel voorzitter. In vergelijking met gisteravond zie ik zes nieuwe gezichten, dus laat ik de mededeling toch nog maar even herhalen. Het heeft betrekking op het afronden van het uittredingsproces van de provincie en Amsterdam uit het bestuur van de GNR en wat ik wilde mededelen is dat die overeenkomsten zijn op een haar na afgerond. Er wordt nu alleen nog onderling overlegd of de uittredingssommen die betaald moeten worden bij GNR worden ondergebracht op een rekening van GNR of dat er een aparte stichting voor moet worden opgericht die als doel heeft dat geld zo goed mogelijk te beheren en dat hopen we binnen enkele weken af te ronden. Dank u wel.

5. Raadsvoorstellen

5.1 Herhuisvesting gemeentebestuur

De voorzitter: Dank u wel. Ook geen vragen van de commissie? Dan gaan we over naar de raadsvoorstellen, 5.1, herhuisvesting gemeentebestuur. Mijnheer De Jong van Liberaal Laren, mag ik u het woord geven?

De heer De Jong: Ja, dat mag, voorzitter.

De voorzitter: Oh, pardon. De heer Stam, neem mij niet kwalijk.

De heer Stam: Nou ja, ik heb niet zo een uitgebreide inleiding, mijnheer de voorzitter, maar ik werd er net al door mijnheer Wegter op gepreludeerd of op gepostuleerd, dat weet ik niet zeker, dat wij een aantal keren dit al besproken hebben. Het staat inderdaad in het coalitieakkoord dat wij nog zouden kijken naar de mogelijkheden voor de verkoop van het raadhuis. Uiteindelijk heeft de raad ons gezegd: dat is prima om daarover te praten, maar laten we eerst eens kijken met elkaar wat het betekent als de verschillende varianten die de raad ook ons heeft aangegeven eerst laten onderzoeken. Dat hebben we ook gedaan. Dat hebben we gedaan met behulp van de hier aanwezige ambtenaren Jim Mul die ons een aantal jarenlang heeft bijgestaan in de afdeling huisvesting en Frank van de Graaf die er ook is om waar nodig eventuele vragen te beantwoorden. Ik denk dat ik op dit moment niet al te uitgebreid daarop hoef in te gaan. Ik hoop dat de stukken voor zichzelf spreken. Mijnheer Calis is uiteraard aanwezig om de financiële cijfers nog eens te benadrukken en u duidelijk te maken hoe dat in elkaar zit en ik geef graag u het woord terug.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toelichting. Dan de heer De Jong, Liberaal Laren.

De heer De Jong: Het Brinkhuis, wat is een businesscase? Nou, dat is niet wat er nu voorligt. Een businesscase is een uitgebreide financiële analyse met alle kosten en opbrengsten van het Brinkhuis voor de komende vijf tot tien jaar waarin heel duidelijk te zien is hoe het zich ontwikkelt en dat op twee manieren, een met de gemeente erin en een zonder de gemeente erin, want dan kun je vergelijken en dan spreek je dus van een businesscase. Wat ons betreft is dit gewoon een amateuristisch verhaal. Er staan ook vaak toch geen onderbouwingen in en ja, wij zien het toch niet als een volledig onafhankelijk onderzoek waarin alles is meegenomen. Daar kom ik zo op terug. Op deze basis kun je dus geen weloverwogen besluit nemen omdat je geen inzicht hebt in het geheel en datzelfde geldt dus voor het raadhuis. Daar moet je ook een analyse maken van het zelf houden en hoe ontwikkelt zich dat over tien jaar? Het verkopen, hoe ontwikkelt zich dat? En beide varianten in het raadhuis moeten ook met en zonder de gemeente erin en dan heb je alle informatie op tafel en kun je hier ook met elkaar over discussiëren en ook zien wat je echt doet. Nu nemen we een besluit, ja, en ik ken dat uit het verleden. We hebben ooit bij de oplevering van het Brinkhuis voordat dat gereed kwam, was er gesproken, was er het hele mooie verhaal van: nou, het gaat over een aantal jaren een ton verlieskosten en that's it. Nou, we weten allemaal dat dat niet deugt en dat het ieder jaar 2,5 tot 3,5 ton is die we verliezen op het Brinkhuis, dus ja, ik krijg het idee dat we dadelijk een groot risico lopen dat de geschiedenis zich herhaalt, want ja, de investering van 321.000 euro die staan er netjes, maar een onderbouwing, alle kosten stijgen, blijft dit ook dadelijk zo of wordt dat toch hoger? Gemeenten die zaken doen is toch meestal het geval dat de kosten uit de hand lopen en dat we toch weer hoger in de boom zitten. Ja, wat is er dus niet meegenomen? Kijk, we gaan alle zalen die er zijn die worden gesplitst, want er worden allemaal kamertjes van gemaakt zodat de gemeente daarin kan zitten, dat de wethouders hun kamer krijgen, dus een groot deel van het pand dat is niet meer beschikbaar voor anderen, want die het nu gebruiken en huur opleveren die zijn weg. Dat is dus niet meegenomen in deze cijfers. Dan denk ik: ja, hoe is het mogelijk dat we hier cijfers voorgeschoteld krijgen die

niet volledig zijn? Ik vind dat geen eerlijke cijfers en dat geeft het gevoel dat er naar een uitkomst toe gewerkt wordt en ja, dat geeft toch een heel unheimisch gevoel wat hier plaatsvindt. Het Brinkhuis al die kamers gaan dus weg, ik heb het de vorige keer ook al gezegd, het wordt dus gewoon een kantoor waar niemand meer komt behalve het bibliotheek en misschien komt iemand een kop koffie drinken, maar de hele organisatie is verdwenen. Het dorpsgevoel gaat weg en de vorige keer heb ik al, dat ga ik nu niet meer doen, aangegeven wat je daar zou moeten doen om het rendabel te maken in wat je er wel en niet in zou moeten stoppen om echt weer het dorpsgevoel terug te krijgen en het echt als dorpshuis te gebruiken, maar ja, u zult begrijpen dat wij het hier volledig mee oneens zijn en ja, wij hopen niet dat we over een aantal jaren dat ik ook weer hiermee naar voren moet komen en moet aangeven: joh, zo en zo is het uit de hand gelopen. Ik hoop het niet, maar ja, de voortekenen zijn met wat hier ligt, onvolledige cijfers, niet goed gedocumenteerd en ja, lijkt me dat niet een basis waarop er een besluit genomen kan worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Stam, wilt u antwoorden of wilt u eerst het hele rondje en dan gezamenlijk antwoorden? Ik geef het aan u.

De heer Stam: Ja, ik geef de voorkeur om dat dadelijk in een keer te doen. Dan kunnen we het ook wat verdelen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Midden, VVD.

De heer Van Midden: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Ja, wij kunnen natuurlijk een semantische discussie houden over wat nou een businesscase is en wat niet. Volgens mij was de opdracht de verschillende varianten in kaart te brengen qua kosten om daar uiteindelijk een besluit op te kunnen nemen en ik heb het idee dat dat uitgewerkt is. Ik heb alleen wel nog wat inhoudelijke vragen over de financiële uitwerking zelf en die betreffen met name variant één als het gaat om de huur van 7000 euro. Misschien dat de wethouder kan toelichten wat dat precies is. Daarnaast denk ik dat voor de varianten, alle varianten waarbij niet gebruik gemaakt wordt van het BEL-kantoor door het college dat we wel de kosten die gemaakt worden voor het BEL-kantoor in kaart brengen, want die worden ongeacht het gebruik wel belast. Je ziet het ook terugkomen bij variant twee als het gaat om die 8000 euro voor het welkantoor. En ten derde ben ik ook benieuwd naar mogelijke investeringen in de veiligheid bij het Brinkhuis op het moment dat het college daar gaat huisvesten en veiligheid in termen van personen, documenten en dat soort dingen en ik zie daar niks over terugkomen in de businesscase en ik neem aan dat er toch nog wel wat investeringen in veiligheid zouden moeten plaatsvinden. Ja, dat zijn eigenlijk de vragen die ik op dit moment heb. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Wegter, CDA.

De heer Wegter: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, we willen eigenlijk twee vliegen in een klap. We willen zorgen dat we van het raadhuis afkomen omdat de exploitatie te duur is. We willen kortom sparen. We willen geld besparen, hetgeen een volstrekt goed argument is om te overwegen om het raadhuis te verkopen. En als dat aan de orde is dan is inderdaad een reële vraag: wat moeten we met het bestuurscentrum doen? En het ligt voor de hand om te proberen een oplossing te bewerkstelligen die het bestuurscentrum zo dicht mogelijk bij de burgers houdt en dus ligt het inderdaad voor de hand om te zeggen dat daar voor het Brinkhuis in aanmerking komt. Opnieuw twee vliegen in een klap, je zit dicht bij de burgers en je gaat ervan uit dat daardoor de exploitatie van het Brinkhuis gunstiger uitpakt, dus eigenlijk een win-win situatie. Nu zit de grote vraag, en de vertegenwoordiger van Liberaal Laren die verwijst daarnaar, als het bestuurscentrum daar naartoe gaat dan wordt in feite het karakter van het Brinkhuis aangetast. Het heeft niet meer die maatschappelijke functie en het wordt een soort administratief kantoor als ik het zo een beetje in eigen

woorden mag zeggen. Ik denk dat het vanavond heel erg belangrijk is om eens goed duidelijk te maken dat wanneer het bestuurscentrum daar naartoe gaat dat dat niet ten koste gaat van de vitale functie van het Brinkhuis. Het moet absoluut vanavond duidelijk gemaakt worden, en ik verzoek het college dat nog eens een keer uitvoerig uit te leggen, dat wanneer het bestuurscentrum daar zit dat er voldoende ruimte overblijft om die andere functie die het Brinkhuis heeft, namelijk de maatschappelijke organisaties gastvrijheid verlenen, dat die functie nog steeds waargemaakt kan worden. Ikzelf geef een voorbeeld. Er is een jongerenwerk... een soort compartiment apart van de kerk. Je zou je kunnen voorstellen dat je dat erbij gaat betrekken. Dat zou daardoor ook nog meer lucht verschaffen aan het geheel. Maar dus dat is voor ons in ieder geval een voorwaarde dat absoluut helder is dat die maatschappelijke functie van het Brinkhuis niet wordt aangetast. Als dat kan namelijk en je kunt tegelijkertijd toch geld sparen, dan ben je op de goede weg. Daar gaat het natuurlijk in wezen om, dus dat is voor ons een absolute must. Dan zijn er natuurlijk zeker meer opmerkingen te maken. Ik vind de opmerking van mijnheer Van Midden volkomen terecht. Er is geen rekening gehouden met het veiligheidsaspect en in de huidige tijd, mevrouw Kaag kan dat bevestigen denk ik, vraagt dat wel extra investeringen. Wat voor ons een probleem is, is ook de parkeersituatie. Die is natuurlijk al niet zo erg rooskleurig daar rond het Brinkhuis en dat zou wellicht nog moeilijker kunnen worden. Ik moet toegeven, er zijn mensen ook bij mijn eigen achterban die zeggen: als je het allemaal op een rijtje zet, zou je ook kunnen zeggen dat het bestuurscentrum naar Eemnes gaat en dan een keer in de week is een soort spreekuur in het Brinkhuis. Ik ben daar toch ook per saldo geen voorstander van. Ik ben het met de meerderheid denk ik van deze commissie eens dat we moeten proberen het Brinkhuis inderdaad tot het centrum te maken van het bestuur van het dorp. Daar ben ik het absoluut mee eens. Maar nogmaals, de voorwaarde is voor mij essentieel: er mag niet getornd worden aan de vitale functie van het Brinkhuis, die maatschappelijke functie. Daar moet verder over nagedacht worden. Ik denk bovendien als we toch praten over een betere exploitatie van Het Brinkhuis dat we ook nog eens een keer zouden moeten nadenken of er geen reden is om bijvoorbeeld nog eens een keer met de kerk te praten over de voorwaarde van de huur on remote. Dat is toch ook een element dat een rol speelt in die hele exploitatie. Daar zou nog eens een keer over nagedacht kunnen worden of dat ook daar beter bij betrokken kan worden. Maar nogmaals, voor mij is dat de hoofdzaak. Ik wil het Brinkhuis het Brinkhuis laten en ik hoop dat het inderdaad zo is. Garanties hebben we niet. Daar heeft Liberaal Laren gelijk in. Ik hoop dat dat per saldo tot een gunstigere situatie leidt dan die op dit moment. Er zijn mensen die zeggen: we hebben nu al tien jaar geprobeerd om meer reuring in het Brinkhuis te krijgen maar het is niet gelukt en als dadelijk het bestuurscentrum er zit, zal dat evenmin lukken, zeggen sommigen. Nou, die scepsis deel ik in principe niet. Ik kan mij voorstellen dat het bestuurscentrum een keer daar zittende dat die als zodanig zeker een boost geven aan dat geheel van het Brinkhuis, dus die premisse is voor mij als uitgangspunt. Dat gezegd zijnde, zie ik met belangstelling toe hoe het college mij nog een keer kan overtuigen dat de vitale functie van het Brinkhuis niet in het geding is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Jacobse, Larens Behoud.

De heer Jacobse: Het gebeurt mij niet vaak, maar ik ga een heel eind met de heer Wegter mee, betrekkelijk ver ga ik met hem mee zelfs. De sociaal maatschappelijke functie van het Brinkhuis is ver voor mijn tijd bedacht en bedongen. Daar is voor gevochten en hebben wij met elkaar vastgesteld dat dat met de exploitatieoverwegingen niet helemaal goed gelukt is. Ik complimenteerde wethouder ermee een constructie te hebben gevonden waarbij het mes aan drie kanten snijdt. Dat is knap met een mes, maar dat is hem toch gelukt. Ik val niet in herhaling. De heer Wegter heeft het al benoemd. Wij vinden dat het Brinkhuis pertinent zijn polyvalente multifunctionele doelstelling moet houden. Dat lijkt gecompliceerd als we naar de voorstellen kijken, maar dat valt eigenlijk wel mee, alleen we moeten daar creatief mee omgaan, dus we moeten betere, creatievere, interessantere plannen maken met de meters die we daar hebben, blijft over een horecafunctie,

blijft over een theater, blijft over een atelier, blijft over een bibliotheek, op welke plek dan ook zeg ik er nadrukkelijk bij. Het is aan B&W te kiezen waar ze willen gehuisvest zijn. Als de plek op de eerste verdieping zoals nu geschetst daarvoor in gereedheid kan worden gebracht, als dat hem is dan hebben we in ieder geval ook de slag met de veiligheid gemaakt, want ik denk dat het dan niet heel erg moeilijk kan zijn om dat netjes te organiseren. Ik ga er stiekem zelfs vanuit dat in de bedragen die genoemd zijn voor de verbouwing daartoe daar ook wel een aanzienlijk stukje in zit. Het moge duidelijk zijn dat Larens Behoud dichtbij de burger wil blijven, dichtbij de burger is, maar dat is een beetje verkiezingsretoriek. In onze voetprint staat de vloer centraal. Wij willen met onze mensen communiceren. Dat willen wij in de commissies doen en dat willen wij natuurlijk ook in de raad doen. Ik hoop niet dat we gaan discussiëren met elkaar over hoeveel microfoons we daarvoor nodig hebben, maar het moge duidelijk zijn dat wij warme gevoelens hebben bij voorstel drie, maar toch meegaan met vier en ik kan u uitleggen waarom. Daar staat nadrukkelijk vernoemd: voorlopig in het BEL-kantoor vergaderen. Dat snap ik. Daar is ruimte voor. Die tijd hebben we ook nodig om onze zaken te regelen. Ik wil daar nog het woord tijdelijk aan toe te voegen om het nogmaals te onderstrepen. Ik denk dat de discussie met commissies en raad mogelijk in het Brinkhuis maar in ieder geval in het dorp zullen blijven nog wel op de agenda komt. Voor dit moment gaan wij akkoord met dit voorstel. Dat is niet aan deze commissie. Dat gaan we volgende week met elkaar nogmaals bespreken, denk ik, en bekrachtigen, maar ik kom terug op wat ik hoorde bij de heer Wegter. Wij willen per se ook die meerwaardigheid van dat Brinkhuis behouden. Ik heb een spelletje met mijzelf gedaan en bedacht dat als je het nou eens niet het Brinkhuis noemt, maar het huis aan de Brink. Dat is een beetje flauw, een beetje Eemnes eigenlijk achtig, maar dan gaat dat gebouw leven. Dan gaat dat opnieuw en anders een functie krijgen en dan is het niet interessant in welke hoek van het gebouw je een kop koffie haalt of waar de boeken staan of waar je met je cursus terecht kunt. Dan is het van belang dat het een welkome, open, warme plek is en ik kan heel goed begrijpen dat ons bestuur zich daaraan verwant voelt en ook de deuren wagenwijd openzetten om de burger daar te ontvangen, dus wij gaan wel mee. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Ik ga een stukje mee met wat mijnheer De Jong zei over een businesscase en laat ik eerst beginnen te vertellen dat businesscase 2.0, want daar hebben we het inmiddels over, misschien nog wel 3.0, dat durf ik niet te zeggen, wel iedere keer wint in kwaliteit, maar de grootste moeilijkheid zit in heel iets anders dan alleen maar te prognosticeren wat een verhuizing gaat kosten en wat de huisvesting gaat kosten op langere termijn. Dat is eigenlijk een gevalletje spreadsheet en de juiste getallen invoeren, dus dat zal waarschijnlijk niet zo een groot probleem opleveren, maar waar ik veel meer moeite mee heb, is dat we nu eigenlijk alleen maar praten over de financiële consequenties, want het verhuizen, en daar doelde de heer Jacobse eigenlijk ook al een beetje op, het eventueel verhuizen naar een andere plek, blijven zitten waar we zitten, het verhuizen naar Eemnes of wat je ook wil, dat kun je ook namelijk vertalen: wat wil je nou eigenlijk? Ik heb dat al eens eerder tijdens onze zogenaamde voeten op tafelsessie mogen zeggen. Wat willen we nou eigenlijk? En als je weet wat je wil, dan kan je daarna gaan we denken: wat gaat dat kosten? Maar we maken nu geen afweging op wat we willen. We proberen ook niet te kwantificeren: hoe belangrijk is het een en hoe belangrijk is het ander? Want ik kan mij zo voorstellen dat we hier aan tafel aan het willen blijven wonen als raad in Laren een andere waarde toekennen als het feit dat we willen dat de griffie op het Brinkhuis komt of op de Eemnesserweg blijft. Daar kun je gewoon waardes aan toekennen en eigenlijk mis ik een klein beetje die exercitie. We hebben er niet over nagedacht wat we nou eigenlijk als doelstelling hebben en in dat verlengde ligt natuurlijk ook, wat al door mijnheer Wegter en ook zojuist door mijnheer Jacobse aangegeven is, wat vinden we nou eigenlijk van belang voor dat Brinkhuis? Mag dat een verzameling kantoren worden? Nou, dat mag. Als we denken dat we dat belangrijk vinden en dat opportuun vinden en dat we daar

een hoge waarde aan toekennen, een hogere waarde bijvoorbeeld als dat daar een levendigheid is, dan is dat prima en ik ben de laatste om te beweren dat het een makkie is, want volgens mij gemak, welbevinden, levendigheid, bereikbaarheid, dat zijn dingen die heel lastig te kwantificeren zijn maar toch denk ik dat daar een kern van het probleem ligt, want zo een businesscase in elkaar timmeren met behulp van een spreadsheet dat is niet zo een kunst. Als we daar ons een keertje kwaad over maken dan is die met een avond gemaakt, want een hele hoop getallen, en daar verdient de opsteller echt respect voor, die zijn er al. Als de enige vraag van mijnheer Van Midden is: waar komt die 70.000 euro vandaan? Dan denk ik dat die getallen wel een beetje kloppen, dus mijn vraag eigenlijk aan de wethouder is heel simpel: zou het een mogelijkheid zijn om te kwantificeren wat wij nou belangrijk vinden? Welke elementen zouden wij mee willen nemen of welke elementen vinden wij belangrijk? En dan niet vanuit ons eigen oogpunt, maar uit belang van de bevolking en het dorp om te kwantificeren: wanneer zouden wij kiezen voor het een of het ander? En dan niet op basis van die eurie, want die worden toch alleen maar minder waard heb ik begrepen, dus dan zijn andere dingen veel belangrijker. Dat is mijn eerste vraag. Mijn tweede vraag is eigenlijk laat ik zeggen wat simpeler. Ik heb begrepen uit de eerdere discussie aan deze tafel dat met name het financiële plaatje voor de gemeente echt heel erg interessant is en we zouden er echt enorm op vooruit gaan als we het gemeentehuis verpatsen en daar kunnen we dan de verbouwing van betalen en dan gaat onze balans er ook zoveel mooier uitzien. Nou, dat is hartstikke leuk, maar dat is natuurlijk onzin en eigenlijk een hele simpele oplossing, en dat mag mijnheer Stam beantwoorden, maar misschien ook zijn confrère, is het niet een veel beter idee om in eerste instantie maar gewoon op de balans van de gemeente Laren een herwaardering door te voeren, de waarde van het gemeentehuis op te nemen zoals die volgens Cushman and Wakefield, geen pannenkoeken neem ik aan, wat hoger ingeschat is, want daar kunnen we het vorige aan verkopen, om dat gewoon fijn op de balans te zetten. Moet je kijken, met drie toetsen copy paste hebben we ineens 2,5 miljoen verdiend. Nou, dat vinden wij leuk. Dat vindt de provincie Noord-Holland leuk. Dat vindt iedereen leuk. Mijnheer De Jong gaat ook in polonaise met mij mee denk ik, want alles wordt beter. Er is niets veranderd, maar het ziet er wel veel mooier uit, dus mijn tweede vraag is aan de wethouder: zou u niet genegen zijn om gewoon eventjes dat balansje aan te passen? Dat waren mijn vragen. Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Berg, CDA.

De heer Van den Berg: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik moest straks bij de aanvang van de vergadering toen de heer Wegter vroeg om het agendapunt om te wisselen toen dacht ik: zal ik nog zeggen dat het agendapunt ook van de agenda af mag als het over de verkoop gaat? Maar daar kom ik zo meteen wel even op terug. Ik ga even een klein stukje terug in herinnering, want het Brinkhuis wordt hier vanavond al verbasterd tot huis aan de Brink. Ik roep in herinnering tien, vijftien jaar geleden toen Laren er ook niet zo goed voorstond en dreigde op te gaan in een fusie en in die tijd hadden we onder andere een college met CDA en Larens Behoud en ik denk VVD of PvdA, daar wil ik vanaf zijn, maar er is hard aan gewerkt om onder de bezielende leiding van Leo Jansen en heel veel anderen om een Brinkhuis te maken. We zijn stad en land afgereisd om te kijken hoe dat kon, want, dachten wij, Eemnes heeft een dorpscentrum, De Hilt, in de Bijvanck en in het oude dorp, de '...', maar Laren had niets behalve de Blokhut, maar dat is een verenigingsgebouw, dus wij vonden dat wij in die stand toe waren aan een maatschappelijk, een sociaal maatschappelijk centrum en dan niet meer de Warrekam maar het Brinkhuis. Niks was te gek en er is superveel geld aan uitgegeven, want alles moest state of the art zijn en dat is nu tien jaar het geval, maar al die tijd wel met zeer betrokken wethouder van Larens Behoud. En toen het coalitieakkoord toen ook gewoon en de verkoop van het gemeentehuis kwam, stond natuurlijk al rond dat wij naar het Brinkhuis moesten. Daar worden hele mooie bespiegelingen ook vanavond weer overgegeven, maar ik wil u ook nog in herinnering lopen, kennelijk hebben wij ons nog nooit helemaal thuis gevoeld aan de Eemnesserweg, want ook in die tijd hadden we het gemeentehuis al bijna verkocht en

zouden we naar de openbare bibliotheek aan de voormalige Torenlaan verhuizen en dan zou een vastgoedontwikkelaar ons gemeentehuis omruilen. Dat is toen tegengehouden en we zijn blijven zitten. Dat is denk ik op dat moment een goede keuze geweest en wat mij ook verbaast in de hele discussie over de huisvesting is dat wij gewoon vooral vanuit de financiële kant aanvliegen. Corona heeft niet mee geholpen, maar elke keer komt ook naar voren dat het ons niet gelukt is om, ik zeg dan wel ons, om die exploitatiekosten van het Brinkhuis naar beneden te krijgen. Ik denk dat dat in de basis komt omdat daar bij aanvang in ieder geval met goud gestrooid is, want toen hadden we allemaal nog eens geld uit verkopen van voetbalterreinen, van woningbouw, et cetera. Niets was te gek, dus het is met goud behangen en het is de vraag maar of het bestuur van de afgelopen jaren ook serieus de kans heeft gekregen enerzijds vanwege de kosten om het rendabel te maken, maar ook of het gemeentebestuur, in casu de colleges, de besturen die er hebben gezeten wel voldoende ruimte hebben gegeven om datgene te doen om wat geld te winnen en te verdienen waardoor de kosten naar beneden gaan. Het is bijna schrijnend dat wij na tien, twaalf jaar nog steeds gewoon nooit, ja, nu dan net van de zomer, vorig jaar zomer, nog nooit in staat zijn geweest om de horeca die daarin zit met een terras te verblijden waardoor je wat aansluitende werking krijgt. Nee, niks: en nu mag je dan via een kopje koffie via de entree naar buiten lopen en mag je daar per gratie een kopje koffie drinken. Daar heb ik een vraag over. Hoe staat het er met het bestuur voor, het aftredend bestuur? Wat vinden die van al deze plannen die hun Brinkhuis gaan raken? En dat sluit een beetje aan op de vragen die de heer Wegter stelde. Ik vul daarbij aan: hoe kunnen wij de situatie van het Brinkhuis, die vitale functie overeind houden? Hoe kijkt daar het bestuur tegenaan? Ook hoe kijkt daar de nieuwe directeur tegenaan? Want de nieuwe directeur die is kwartiermaker. Die heeft denk ik een opdracht meegekregen, dus ik ben heel benieuwd hoe daar tegenaan gekeken wordt en tegelijkertijd zou ik ook graag eens vernemen hoe op dit moment die organisatie van het Brinkhuis sowieso is geregeld, want we zitten nu naar de toekomst te kijken alleen zoals de heer Wegter zei van: die vitale functie, hoe kunnen we die krijgen of gaan maken? Maar vooral, hoe kunnen we die vitale functie behouden? Dat zijn dus twee, drie vragen. Ik hoop dat de wethouder daar een antwoord op weet te geven. Dan nog een paar andere zaken die dat raken, dat Brinkhuis. Als wij gaan verhuizen naar het Brinkhuis, en daar zijn door verschillende fracties vragen over gesteld, veiligheid, parkeren, nou daar sluit ik nog bij aan de horeca. Ik kan mij herinneren dat toen de nieuwe ambtswoning aan de Kerklaan verbouwd moest worden daar toch ook een hele veiligheidsrapportage overheen komt. Ik heb het al eens eerder gezegd, ik geloof niet dat een gemeentehuis sprankelt, want het is vooral inderdaad een kantoor waar je veilig moet kunnen werken en zeker in de huidige tijd, dus ik zie die openheid niet komen, maar ik laat mij graag verrassen, maar dan ook wel op het kostenaspect, want vergis u niet, en er zitten hier mensen aan tafel die waren toen zelfs misschien nog collegelid, dat toen wij mooie plannen hadden bedacht om in het voorhuis van het huidige gemeentehuis beneden een tandarts te vestigen we nog wel even 1,5 ton moesten financieren om het überhaupt verhuurbaar te maken. Ik ken ook nog verhalen dat wij vol trots, wij kregen weer een politiebureau. Dat kostte volgens mij ook 150.000 euro moesten we bij de brandweerkazerne investeren, want wij kregen weer een eigen politie. Het is er wel gekomen, maar die politie van zes man hebben we daar nooit meer gezien. Ik wil er mee aangeven dat we soms een idee hebben van wat we nog willen zijn of kunnen zijn, maar het is de werkelijkheid niet. De werkelijkheid is dat wij een prima gemeentehuis hebben op een unieke plek in het dorp, dichtbij alles, maar ook verbonden met college de Brink en ik zou het ook zeer raar vinden als wij, en dat zou ik graag van de wethouder horen of wethouders, wat de visie op het centrum is, want daar staat een grote scholengemeenschap. Die grenst direct aan ons eigendom. Als we daar nu een ziekenhuisje gaan maken dan is dat altijd iets met een commerciële aanslag. We raken ook parkeerplaatsen daar kwijt. Wat is nou de visie over tien, vijftien jaar op het centrumgebied met in acht neming van een school, van de Brinkhorst, de ontwikkelingen daarin? Dat mis ik volledig in dit verhaal. Dit gaat alleen maar even toegerekend aan het Brinkhuis. Er wordt zelfs, en dat is een derde vraag of een vierde vraag zo u wil, gezegd dat we wel gaan kijken waar we in het Brinkhuis nog een atelier of iets dergelijks maken, maar gisterenavond hebben we gehoord dat

er in de nieuwbouw onder de Rabobank in de plint een sociaalmaatschappelijke verdeling komt voor kunstenaars, ateliers en andere zaken, dus dan denk ik gewoon van: hebben we gisterenavond eigenlijk al niet besloten dat we vanavond gewoon zitten we nu voor spek en bonen nog een beetje te praten over het Brinkhuis. Ik heb gisteravond de vraag gesteld, die ga ik weer stellen: in hoeverre gaat de ontwikkeling bij de Rabobank concurrerend werken bij het Brinkhuis? Want ik kan mij voorstellen dat de nieuwe directeur daar iets van vindt, althans, het bestuur daarover informeert en adviseert. Dus die vraag zie ik ook graag terugkomen van: hoe ziet u dat? Wat is uw visie daarop? Ik zie het in ieder geval zo dat het een teloorgang is van het maatschappelijk leven, maar goed, als ik het een beetje kan tellen en rekenen dan zie ik al wel waar dat heen gaat maar we zullen er nog niet ertoe rusten om het Brinkhuis het Brinkhuis te laten zijn en ook de kans te geven voor ons dorp om het te laten zijn. En verkoop van het gemeentehuis, maar daar komen we zo meteen op terug, dus dat moet ik nu even laten, hangt daar wel mee samen en daarom vroeg ik de heer Wegter nog even van: hoe ziet u dat? Want ik was erg benieuwd of u nog een politieke afweging had om het een of het ander eerste doen met het idee: dan kan ik bij A of B iets anders zeggen. Nogmaals, u heeft duidelijke redenen gegeven om in deze volgorde te handelen. Ik wil het college ook nog eens vragen wat nu de druk is los van een coalitieakkoord het nu toch te doen, want we hebben onlangs meegemaakt aan een coalitieakkoord, zo is mij verteld in deze vergadering, daar kan wel eens wat vanaf en daar kan weleens wat dan bij, maar kennelijk kon deze transitie van ons gemeentebestuur er niet vanaf en ik ben heel benieuwd waarom dat nu er doorheen gedrukt moet worden in deze tijd. U zult vast en zeker willen weten, voorzitter, waar wij naartoe gaan. Ik schat zo, en ik heb begrepen dat wij een amendement moeten indienen als wij nog een variant willen toevoegen aan de vier varianten, dus ik wil ook graag een vraag beantwoord zien van het college of ik dat goed begrepen heb. Als het alleen maar een tot en met vier is en we doen niks en volgende week zitten we hier en ik denk nog dat we het college vooralsnog in het gemeentehuis kunnen laten zitten en wij gaan gewoon hier vergaderen en we gaan full spirit door in het Brinkhuis om de directie en het bestuur daar de kansen te geven, dan wil ik niet verrast worden dat ik dat met een amendement of anderszins op de agenda had moeten zien krijgen, dus ik hoor graag hoe dat proces volgende week gaat verlopen. Voor deze ronde een aantal vragen. Ik schat zo in dat er nog een tweede ronde komt, tenminste, ik ga daar wel vanuit, dus voor nu, voorzitter, dank ik u voor het woord.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Stam.

De heer Stam: Ja, het is misschien goed om te zeggen dat ik een aantal vragen zal proberen te beantwoorden, maar er zullen ongetwijfeld een aantal vragen bij zijn die ik overlaat aan collega Calis en collega Den Dunnen en wie weet heeft de burgemeester ook nog iets in te brengen als hij dat uiteraard wenst. Om even in te gaan op de verschillende vragen die ik in ieder geval zou kunnen beantwoorden, ja, ik vind het jammer dat Liberaal Laren zo negatief is. Ik vind ook er zit geen enkele positieve klank in, dus ik denk: laat ik me nou niet tot die negativiteit over laten halen. Ik vind het jammer dat op geen enkele manier gekeken wordt naar mogelijkheden, denkbeelden die we hebben losgelaten, discussies die we erover hebben gevoerd.

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Ja, ik vind het een beetje flauw, mijnheer de wethouder. Ik ken u als een redelijk mens, maar positief of negatief dat laat onverlet dat je een kritische vraag mag stellen en volgens mij doet u de heer De Jong tekort. Ik vind het niet oprecht als u dat alleen maar negatief noemt.

De heer Stam: Ik kies mijn eigen woorden, mijn Vos, en ik reageer zoals ik dat ...

De heer Vos: Ja, maar dan weet ik welke kant het bij mij op gaat.

De voorzitter: Geen discussie buiten de voorzitter.

De heer Stam: En ik ben blij dat mijnheer De Jong nu door mijnheer Vos gesteund wordt, maar ik bedoel alleen maar te zeggen dat ik geen enkel positief geluid heb gehoord en ik vind dat jammer. Dat is het enige wat ik eruit opmaak en verder ook weinig vragen behalve dat men vindt dat het een slecht plan is. Ja, dat vinden wij niet en dat komt in de rest van de beantwoording wel aan de orde. Wat de semantische discussie of dit nou een businesscase is of ... daar ben ik het met mijnheer Van Midden over eens. Je kunt een businesscase maken van 33 pagina's of van drie pagina's, het is alle twee een businesscase, als het maar klopt. U heeft een aantal vragen gesteld waar het gaat over de cijfers, varianten en belkosten. Ik denk dat ik dat aan mijnheer Calis overlaat. Overigens, de veiligheidskosten waar u naar verwijst, zitten in de businesscase al verwerkt zoals in de berekeningen zoals '...' die heeft opgesteld. Daar kan mijnheer Mul als dat nodig is nog wel in detail als u wil op ingaan. Dan denk ik dat het punt dat mijnheer Wegter maakt en dat ook door Larens Behoud wordt gemaakt: geeft u nou precies aan hoe je de functies, maatschappelijke functies met name in het Brinkhuis ziet, dat laat ik graag over aan de heren Calis en Den Dunnen die zich veel meer dan ik met het Brinkhuis ook beziggehouden wat dat betreft. Ik weet ook dat de voorwaarden van de kerk waarnaar gevraagd wordt, daar zal ongetwijfeld de heer Calis ook het een en ander over kunnen zeggen. Dan ja, de interessante variant van: we gaan het Brinkhuis niet het Brinkhuis niet meer noemen maar het huis aan de Brink. Ik verwijs nog even naar mijn grote vriend Shakespeare die altijd zei: that which we call a rose by any other name would smell as sweet, dus of je het nu verandert of niet het blijft toch een beetje hetzelfde. Dan het tweede punt van wat door sommigen naar voren wordt gebracht als het financiële plaatje, we gaan verpatsen, het financiële plaatje, onzin die daarbij wordt geuit door mijn vriend van Groen Laren. Ik heb, en dat komt in het volgende hoofdstuk natuurlijk aan de orde en daarom loopt het natuurlijk altijd een beetje door elkaar, kijk, waarom is ooit eens in het coalitieprogramma opgenomen, en daar heeft de burgemeester het de vorige keer ook al heel uitgebreid is hij daarop ingegaan, in het coalitieprogramma is opgenomen de vraag van: zouden we niet eens moeten nadenken om het raadhuis te vervreemden? En dat is niet alleen of zelfs niet alleen en misschien ook helemaal niet ingegeven door de financiële component, maar die is ingegeven door het feit dat in het college ook werd gevonden dat het concept zoals het nu ontwikkeld is een onvolmaakt concept is en dat we graag dat zouden willen ontwikkelen tot een echt medisch maatschappelijk centrum, omdat dat een ongelooflijke kans zou kunnen geven om zeker met de streek van de Gooi voor onze inwoners en degenen die er in de buurt wonen iets te gaan doen wat een enorme productieve en fantastisch positieve impuls zou kunnen geven voor het dorp. Daar begint het en dat uiteindelijk zoals Cushman Wakefield rapport ook aangeeft dat we daar ook, ik hoorde heel voorzichtig maar volgens mij hebben ze dat in Laren niet gehoord, mijnheer Vos ook nog een getal noemen. Dat getal zal ik niet noemen, maar daar zit natuurlijk inderdaad een behoorlijk financiële boekwinst op, maar dat is niet volgens mij het belangrijkste element. Er zitten andere gedachtelijn achter en diezelfde gedachtelijn zit natuurlijk ook bij het Brinkhuis. We kunnen het Brinkhuis dat op dit moment onder twee besturen en zo dadelijk zal denk ik ook wel worden ingegaan op het nieuwe bestuur, wat zijn de plannen op dit moment? Hoe loopt het? En die hele maatschappelijke functie waarnaar wordt gevraagd dat is tot nog toe in het Brinkhuis natuurlijk nooit gelukt en ik denk dat juist waar wij als gemeentebestuur in dat raadhuis een onderdeel kunnen vormen van het centrum van het dorp en er wordt ook terecht door de heer Van den Berg: die uitstraling van het raadhuis is op zichzelf ook een kantoor voor het gemeentebestuur, dat zou juist in het Brinkhuis volgens mij een hele volwassen versie kunnen krijgen. Ik denk dat ik wat dat betreft even ... Dan de vraag van de heer Van den Berg: ja, zegt u iets over de relatie tot het gemeentehuis, het huidige raadhuis, het college, kijk, het is een lastig te beantwoorden vraag in de algemene zin zoals die wordt gesteld. Kijk, ik ben op dit moment ook belast met huisvesting onderwijs. Daar heb ik in een sessie met de raad ook het een en ander over laten weten. Ik durf mijn hand niet in het vuur te steken of over vijf jaar of over acht jaar college de Brink er nog zal zijn, want je ziet op dit moment grote hoeveelheden het aantal leerlingen aanzienlijk

zakken en de vraag is of dat wel haalbaar is op langere termijn en of er misschien niet andere mogelijkheden zouden kunnen zijn, maar dan zit ik echt te speculeren over mogelijkheden en het is heel lastig wat dat betreft om een toekomstverwachting te geven, want zoals u weet, de toekomst is ook niet meer wat het geweest is en wat dat betreft is het moeilijk om daar wat van te zeggen. Nog het punt van wat gezegd is over het terras, het college, niet dat wij altijd onze handen menen schoon te wassen, maar vanuit het college is altijd de bereidheid geweest in de richting dat het bestuur op elk moment in elk jaar dat als u een terras wil beginnen dan zullen wij daar positief aan meewerken. Het is nooit gebeurd. Ja, dat heeft te maken natuurlijk toch met een zekere mate van zelfstandigheid van zo een bestuur. Dat heeft hele goede kanten, maar het heeft ook minder goede kanten en dit is er één van en ik denk dat zo dadelijk de collega's dan wel in zullen gaan op dat nieuwe bestuur, maar daar is juist ook in de eerste ontmoeting die wij als college hebben gehad met het nieuwe bestuur, juist gezegd: dat moet nou eens afgelopen zijn. We moeten natuurlijk een zelfstandig bestuur hebben en we moeten zorgen dat ons college en besturend college vooral en de raad hun eendrachtige lijn gaan kiezen en met elkaar gaan samenwerken en niet elkaar gaan tegenwerken. Dat is even wat dat betreft mijn inbreng in de eerste ronde en dan geef ik graag het woord via u, mijnheer de voorzitter, aan andere collega's.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Stam. Mijnheer Calis, gaat uw gang.

De heer Calis: Ja, dank u wel voorzitter. Laat ik beginnen met de makkelijkste vraag en het ging over het in contact treden met de parochie over de huur. Ik kan u vertellen dat dat los staat van elke variant, want we zijn wel bezig om die huur te verlagen om dat gesprek aan te gaan met de parochie, maar ongeacht of het gemeentebestuur daar naartoe ga of niet zal de huur naar beneden gaan en zo ook de exploitatie van het Brinkhuis verbeteren. Ik vond het zeer aansprekend dat de heer Van den Berg zei: ja, bijvoorbeeld al tien jaar is er geprobeerd een terras te realiseren en dat is nu pas voor elkaar. Ik kan mij herinneren toen was ik ook nog raadslid en toen was er sprake van enige animositeit tussen het bestuur en de gemeenteraad waarin dit voorbeeld werd aangehaald waarop ik toen gezegd heb: hoezo terras? Als je nou eens een aanvraag doet, als u vandaag de aanvraag indient, heeft u morgen een vergunning. Die aanvraag is er nooit geweest. Die is nu wel geweest en meteen gehonoreerd. Dat is ook een illustratie hoe de verstandhouding tussen bestuur en gemeente college enorm verbeterd is. Vorig jaar, begin vorig jaar, februari heeft het oude bestuur is afgetreden en voornamelijk vanwege onvrede met de samenwerking met het college. Nou, op dat moment werd dat aan mij toevertrouwd. Ik ben ervan overtuigd dat juist integrale samenwerking, en als we kijken naar de verschillende gebruikers van het Brinkhuis, de bibliotheek, dan ga ik ook even meteen in op dat sociaal maatschappelijke aspect van het Brinkhuis, de bibliotheek daar niet alleen met de boeken maar ook met de PC-helpdesk, formulieren, DigiD assistentie, studie- en werkplekken, voorlezen voor kinderen, Versa die daar maatschappelijke aspecten realiseert, dagbesteding, de vrijwilligers coördineren, cursussen organiseren, de volksuniversiteit die daar volop bezig is, er zijn nog andere cursussen. Daarnaast exploiteert het Brinkhuis de foyer als plek voor ontmoetingen, het theater voor voorstellingen van zowel muziek als film, de kunstmeer, die hele scala aan activiteiten die zijn enorm belangrijk en die blijven ook overeind en ik verkeer ook absoluut in de veronderstelling dat de bezetting van de ruimtes in het Brinkhuis door het gemeentebestuur passen binnen deze functies die onveranderd, onverlet door zullen gaan en sterker nog, het zullen versterken omdat ik denk dat een plaats van het gemeentebestuur in het Brinkhuis het gemeentebestuur toegankelijker zal kunnen maken ondanks het feit dat je daar natuurlijk maatregelen voor veiligheid moet nemen, maar die zijn er nu ook in het bestaande gemeentehuis en ik denk dat men veel makkelijker in het Brinkhuis naar binnen loopt dan in het gemeentehuis waar toch inderdaad een hele onduidelijke functie is daar beneden en het allemaal medisch is en ik denk ook dat het onterecht is wat de heer Vos suggereert dat er niet nagedacht is over willen. Ik denk juist dat we heel goed hebben nagedacht over wat we willen zowel voor huisvesting van het

gemeentebestuur, het gemeentebestuur dichtbij de bevolking, het ontwikkelen van het Medisch Centrum niet op commerciële basis maar ter aanvulling, ter vervanging van de wegvallende functies door het vertrek van Tergooi uit Blaricum en dan denk ik met name ook aan spoedeisende hulp, dan denk ik met name aan een apotheek buiten diensturen, andere medische ondersteunende diensten waarvan wij het fantastisch zouden vinden als die daar een plek zouden kunnen krijgen, dus het bestuur is afgetreden vorig jaar. Daarnaast zijn we gestart met de besprekingen van de verschillende gebruikers zoals ik dat net geschetst heb om hen ervan te overtuigen dat daar echt beter samengewerkt moet worden. Een van de verwijten namelijk van het aftredende bestuur was: wij worden geacht dat allemaal te coördineren, maar al die gebruikers die hebben onafhankelijk onderhandelingen met u over huisvesting en huur. Wij hebben daar niets over te zeggen en zo is het voor ons onmogelijk om dat te coördineren, dus dat moest echt veranderen. We hebben geprobeerd daar dus een plan voor te maken. Daar is de kwartiermaker mee aan de gang gegaan en we hebben ook een nieuwe raad van toezicht geworven en het significante van die naamsverandering is dat wij wilden een raad van toezicht die op grotere afstand staat van de directie. De directie moet de dagelijkse gang van zaken aansturen, managen, zorgen dat het loopt, zorgen dat de reuring er is. Ik ben er zelf zeer van overtuigd dat het succes van het Brinkhuis ook in grote mate afhangt van de passie en emotie en competentie van de directeur. Een raad van toezicht, daar hebben we uitstekende mensen voor gevonden met competentie vanuit het management van hotels, dus daar spreken we over hospitality. We hebben het over omvang, we hebben het over iemand met grote juridische ervaring, iemand met veel IT-ervaring. Dat zijn vijf mensen onder leiding van Tijmen Smit waarvan wij verwachten dat die uitstekend zullen bijdragen aan het Brinkhuis. Het college heeft gistermiddag met drie van die nieuwe leden van raad van toezicht kennis gemaakt. Wederzijds was dat enorm plezierig. Wat wij gehoord hebben, en dan kan ik niet spreken voor mijn collega's, maar ging er een ontzettend vertrouwen vanuit dat deze raad van toezicht met de directeur hier echt voor een kanteling zorgen van de sfeer en activiteiten die we de laatste jaren gezien hebben. Dat was het even, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Calis. De heer den Dunnen. Pardon.

De heer Calis: Er waren vragen van de heer den Dunnen over de financiële zaak. Ik begreep dat hij iets vroeg over 7000 uur.

De voorzitter: De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Juist, mijnheer voorzitter.

De voorzitter: Van Midden, ja.

De heer Van Midden: De wethouder spreekt mij aan met de heer Den Dunnen. Nu ben ik redelijk slank, maar ...

De heer Calis: Ja, sorry, sorry. Nee, ik word helemaal confuus. Excuus. Ook aan mijnheer Den Dunnen.

De heer Van Midden: Ik had inderdaad vragen ... Die 70.000 uur voor variant één om daar wat achtergrondtoelichting op te geven, want ik vraag mij eerlijk gezegd af: wie huurt er nou van wie?

De heer Calis: Nee, maar ik denk ... Kijkt u niet op de verkeerde regel? Dat er staat kapitaallasten.

De heer Van Midden: Nee, ik kijk op de goede regel.

De heer Calis: Bij de huur?

De heer Van Midden: Ik wil even kijken, hoor. Ik kijk op de goede regel. Als ik kijk naar pagina, wat is het? Pagina 28, even uit mijn hoofd.

De heer Calis: Pagina 27 heb ik hier voor mij.

De heer Van Midden: Ik ga even kijken. Staat hier variant één bovenaan de eerste regel, 70.000 huur. Even kijken hoor. Even kijken. Staat op pagina 28 component variant één huur: 70.000 huur. Kapitaallasten zijn 7000. Dus ik vraag variant één, dus dat is zeg maar het rato zoals het nu is, daar staat een huurkosten van 70.000. Ik vraag mij af wat die huurkosten dan zijn? Van wie huurt nou van week, en waar komen die '...' ... (door elkaar heen).

De heer Calis: Ja, dat zijn de kosten. De structurele kosten van het Raadhuis.

De heer Van Midden: Maar wat bedoelt de wethouder daarmee, structurele kosten van het Raadhuis? Want er staat huur. Dus er wordt huur betaald aan iemand die huur ontvangt.

De heer Calis: Ja, wij ontvangen daar huur en wij geven geld uit voor het onderhoud en exploitatie.

De heer Van Midden: Oh. Maar wat zijn dan de servicekosten dat we daar ...

De heer Stam: Ik wil proberen dat toe te lichten, en anders kan mijnheer Mulder het ook nog wel even bijspringen. Dit is het exploitatietekort wat we ooit eens aan de raad ook hebben gestuurd een aantal jaren geleden. Is een exploitatietekort wat wij, wat als je naar de totale kosten kijkt, de opbrengsten uit andere huur, dan komt er uiteindelijk een kosten... Dan is de huur, en dat is nu onder de term huur gevangen om het te kunnen vergelijken met de verschillende varianten, maar het is in het licht van wat ik nu aan het uitleggen ben niet een juiste term. Plus, hè, 'verschuldigde' is 120.000 euro, dat komen wij per jaar tekort en de exploitatie op het Raadhuis. Dat zijn dus de kosten die de gemeente daar maakt.

De heer Van Midden: Wat is eigenlijk gederfde huur is dan, als ik het goed begrijp?

De heer Calis: Nee nee, nee nee, het is het saldo.

De heer ...: '...' (buiten microfoon).

De heer ...: Of mijnheer de voorzitter. In de richting van de heer Van Midden. Misschien kan de heer Mulder het ook nog even toelichten. We hebben gewoon in het Raadhuis, hebben we al eens toegestuurd een aantal jaren geleden, kan ik nog wel eens opzoeken en aan jullie toesturen. Daar is een opzet gemaakt van: wat is de totale verlies- en winstrekening van het Raadhuis? Nou dan, je maakt kosten, je krijgt huur, je kent het spel wel. Als je niet zegt, en dat is onzin natuurlijk, als een soort zak-broek relatie gaat maken: ik ga de huur betalen vanuit de BEL, dan krijg ik het ergens anders via de begroting terug. Hebben we van gezegd: als je die opstelling maakt, die exploitatie, dan komen de 120.000 euro tekort in de exploitatie van het Raadhuis. Dat kost feitelijk dus de aanwezigheid van het Raadhuis. Dat had exploitatietekort kunnen heten. We hebben het nu even vertaald als huurservicekosten om het vergelijkbaar te maken met de andere varianten. Zeg ik het zo goed, mijnheer Mulder? Weet jij nog even ...

De voorzitter: De heer Mol gaat ...

De heer Mulder: Ja, Ton. Ja, je hebt gelijk. Het is de tekort in de exploitatie. Dus het is een huurexploitatie en die heeft een jaarlijks tekort van 120.000 euro, waarvan 52.000 servicekosten en 70.000 hebben we dan in dit geval huur genoemd, maar het is een exploitatietekort zeg maar.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer de voorz... Ja, dan is het dan helder, maakt het voor de cijfers ook echt niet uit. Ik hoef ook niet alle details te hebben. Ik had inderdaad ook de vraag gesteld, mijnheer de wethouder nu we toch ... Over de kosten voor de BEL, want in die varianten waar we niet gebruikmaken van het BEL-kantoor moeten wel de kosten van BEL meegenomen worden. Maar ook dat is een druppel op de gloeiende plaat, vrees ik. Maar ik heb wel iets: als je het aan Zeist presenteert, zorg dan dat de cijfers ook een beetje juist zijn. Dat vind ik altijd wel prettig. Dus dat is eigenlijk de achtergrond van mijn vraag.

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Mijnheer de voorzitter. De varianten die houden geen rekening met de kosten van de BEL omdat die op een andere manier zijn vastgesteld en afgesproken. De actuele huisvesting of het actuele gebruik van het BEL-kantoor door de gemeente Laren is hierbij niet aan de orde. Het geeft mij nog wel de gelegenheid om ook nog even op de financiële vragen van de heer Vos in te gaan. Wat dit illustreert is dat de structurele lasten van het bestaande Raadhuis zijn aanmerkelijk hoger. 35.000 euro aan huur die hier voorgesteld worden zijn dus te betalen aan het Brinkhuis waardoor ook daar de Brinkhuisexploitatie stellig zal verbeteren. Als de heer Vos zegt: je kan die meerwaarde van het Raadhuis ook op de balans zetten, dat kan inderdaad. Maar de raad, en daar is de heer Vos ook een lid van dacht ik, heeft uitdrukkelijk steeds gezegd: uw algemene reserve is te laag. Op een bijna onacceptabel laag niveau, dus dat moet verbeteren. De solvabiliteit moet omhoog. Als je de meerwaarde op de balans hebt dan is dat hooguit een liquide, stille reserve en kan dus niet meetellen in de solvabiliteit en niet meetellen in de algemene reserve. Nou is maar de vraag hoe u daar aan hecht, maar ik weet dat enkele leden, ook die hier vanavond aanwezig zijn, daar zeer aan hechten. Dat is natuurlijk ook prudent om die solvabiliteit goed in de gaten te houden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Calis. De heer Den Dunnen.

De heer Den Dunnen: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Collega Calis heeft al een heleboel sociale aspecten voor mijn voeten weggemaaid. Neemt niet weg: wat willen we met het Brinkhuis voor wat betreft de maatschappelijke zaken? Zijn op dit moment bezig om een sociaal serviceplein in te richten. Dat houdt in met als spil de bibliotheek, en dat houdt in dat de burger voor al zijn vragen naar het Brinkhuis kan komen. Dat u daar verder wordt geholpen. We zullen daar de PC-helpdesk hebben, we hebben daar de formulierenhulp. Als je vandaag gezien hebt in de Laarder Bel, een grote advertentie van de bibliotheek waarin ze dat al aankondigen dat die formulierenhulp daar bij hun is. Vervolgens willen bekijken: als het gemeentehuis weg gaat van de Eemnesserweg dat we ook de twee woonloketten overbrengen naar het Brinkhuis. We zijn op dit moment met Versa in gesprek. In de subsidie van Versa, dat zult u ongetwijfeld zelf weten, er zat een hele grote huurcomponent in. Daarvan hebben we tegen Versa gezegd: u bent er voor het welzijnswerk, u bent niet voor gebouwenbeheer, ontroerend goed. Wij halen die huurcomponenten eruit, wij definiëren wat u aan welzijnscomponent moet leveren, en de directeur van het Brinkhuis levert u daarvoor de accommodatie. Daar gaan we niet eerst het geld aan Versa betalen en vervolgens gaat Versa het geld aan het Brinkhuis betalen. Dat lijkt ons allemaal een beetje omslachtig. Dus we hebben intussen het, zal ik ook nog bij zijn, we hebben intussen de opvang geregeld voor licht dementerenden met de King Arthur Groep: een vast contract voor meerdere jaren. We willen ook in de exploitatie van het Brinkhuis, en dat is ook aangeboden door Papageno, om gebruik te maken van Papageno dan wel de mensen van Papageno, en we willen daar ook een leerwerksituatie maken voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Dus zo proberen we toch het sociaal-

maatschappelijk aspect in het Brinkhuis iets andere invalshoek te geven, maar toch wel duidelijk te waarborgen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Mol, wilt u nog iets toevoegen?

De heer Mol: Voorzitter, dank. Niet heel veel hoor, want de keuze die de gemeenteraad uiteindelijk maakt is natuurlijk ook mijn keuze. Dat is morgen mijn keuze, over een jaar mijn keuze, over twee jaar mijn keuze, over tien jaar mijn keuze, over twintig jaar mijn keuze. Maar, het is een ... Twee dingen die ik nog wel wil toevoegen, namelijk: er werden een paar punten aangehaald waarom het in het verleden niet lukte met het Brinkhuis. Ik heb ook gesproken met het vertrek in het Brinkhuis. Een van de hoofdbezwaren die zij aangaven over hun ontslag was dat een belangrijk struikelblok wat hen in de praktijk in de weg stond om hun functie goed uit te oefenen was: bij ons wordt gevraagd om samenhang te creëren in het Brinkhuis, maar u praat met alle partners afzonderlijk over contractvoorwaarden en subsidies. Zo lukt het ons nooit om daar samenhang in te creëren. Wij zitten nu niet in een positie om met al die partners een bruisend geheel en de kruisbestuiving in te creëren. Dat was voor ons een hele belangrijke les die de heer Calis en ik daar hebben opgestoken die we ook hebben meegegeven aan het nieuwe bestuur. De heer Gelissen, Nicolai Gelissen, oud-voorzitter die ook deel uitmaakt in die hele transitiefase, ook heel erg meeneemt in het doorgeven in die nieuwe organisatie. Wij hebben gister kennisgemaakt met de nieuwe raad van toezicht van het Brinkhuis. Echt een nieuwe generatie dorpsgenoten. Overigens gisteravond ook met de enige heer die daar in zit die was afwezig vanwege corona. Drie dames vanuit zeer diverse achtergronden vanuit de horeca, juridisch, marketing die echt heel bevlogen zijn zeggen: wij willen hier een Brinkhuis neerzetten waar we zelf ook naartoe willen met onze kinderen, waar ook een sociale functie komt. Was buitengewoon leerzaam. De directeur van die bibliotheek is ook al helemaal aangehaakt bij het bestuur om mee te denken: hoe kunnen we nou de bibliotheek met een kleine oppervlakte ... Oppervlakte boeken, maar meer oppervlakte ontmoeting en ontplooiing meer integreren in zo'n Brinkhuis. Dat was hartstikke goed. Een tweede punt wil ik nog maken. Dat is van wat meer persoonlijke aard. Sinds kort hebben wij op de Kerklaan een nieuwe brievenbus. Een vrij grote, houten brievenbus geschilderd en er staat met grote letters Mol opgeschilderd. Die hangt daar niet voor niets. Wekelijks, zeer regelmatig, ontvang ik thuis post die eigenlijk voor de gemeente bestemd is. Dat is helemaal niet zo gek dat ik die ontvang omdat er mensen zijn, heel veel inwoners zijn, die de weg naar de gemeente niet weten te vinden. Dat vinden misschien veel mensen hier gek. Ik niet, want er zijn veel mensen voor wie het gemeenteloket een drempel is, voor wie de gemeente een drempel is, wie de formulieren niet begrijpen maar die één ding weten: er is wel een burgemeester en de burgemeester woont op de Kerklaan. Als ik niet weet waar ik met mijn vraag terecht kan, dan kan ik in ieder geval bij de burgemeester terecht. Dat is ook een beetje moderne functie van de burgemeester, de ombudsman. Waarom vertel ik u dit? Er is één ding wat ik echt met passie bepleit, namelijk dat het gemeentebestuur laagdrempelig is. Op een plek waar mensen het gemeentebestuur weten te vinden en waar ze met al hun vragen laagdrempelig ook terecht kunnen en dat wij hen helpen, want de samenleving wordt complex. Wij hebben een ouder wordende inwoners, hebben inwoners voor wie al die regelingen helemaal inmiddels niet meer zo toegankelijk zijn, en wij moeten er met vrijwilligers voor zorgen dat de overheid en samenleving voor hen wel toegankelijk is. De PC helpdesk kan helpen met hun apparaten om te gaan, de formulierenbrigade hen helpt om hele ingewikkelde procedures goed te volgen, en het welzijnsloket is waar ze voor andere vragen zijn, en ik ben er gewoon ... Ik geloof er heilig in, ook omdat ik veel collega's heb die die combinatie inmiddels ook hebben gemaakt dat als het gemeentebestuur combineert met al dit soort welzijnsoplossingen dat je een plek creëert waar de inwoners terechtkunnen, zo laagdrempelig mogelijk en die weg ook steeds beter te vinden hebben. Dus welke keuze u ook maakt: ik hoop dat het in de toekomst altijd een combinatie zal zijn van gemeentebestuur en sociale loketten op een plek in het dorp.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zou nu graag een tweede ronde willen doen. VVD, mag ik u eerst het woord geven?

De heer Van Midden: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik heb geen inhoudelijke vragen meer. Ik kan alleen zeggen dat ik heel blij ben met de opmerkingen over een nieuwe directeur en de raad van toezicht, want naar mijn gevoel hebben we inderdaad alle jaren te veel gezocht naar oplossingen in termen van structuur en te weinig oplossingen gezocht in termen van gewoon inbrengen van ondernemerschap. Ik hoop met het enthousiasme waarmee wethouder, de burgemeester het brengt en het ondernemerschap wil inbrengen, dat we inderdaad uiteindelijk er een heel bruisend Brinkhuis van kunnen maken met alle functies die daarin aanwezig zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Wegter, D66.

De heer Wegter: Dank u wel voorzitter. Dank voor het college voor de uitvoerige uitleg die gegeven wordt die mij voor een groot deel geruststelt, hoewel: ik heb vanochtend 'bol ...' gelezen. Die kan toch niet ... Die man die dat schrijft die heeft toch echt wel inzicht in ons dorp. Die constateert vandaag dat Aurora eruit gegooid ... Aurora is gevraagd te vertrekken omdat daar op die plaats iets anders moet komen. Blijkbaar is er dus toch al een probleem om de verschillende gegadigden te huisvesten. Blijkbaar, als ik dit bericht mag geloven.

De heer Calis: Mag ik daar meteen wat van zeggen, voorzitter?

De voorzitter: De heer Calis, interruptie.

De heer Wegter: Mag ik, ja, mag ik even ...

De heer Calis: Nee, maar ik denk ... Ik heb gisteren ook de brief gezien van de directeur aan Aurora. Aurora heeft een klacht ingediend en Aurora zei: wij voelen ons niet gemakkelijk omdat in onze oefenruimte er ook dagbesteding is en dan moeten we de stoelen schuiven, zoiets dergelijks. De directie heeft meteen adequaat gereageerd door te zeggen: u bent van harte welkom, laten we om de tafel gaan zitten hoe we uw problemen zo goed mogelijk kunnen oplossen. Er is geen sprake van dat Aurora de deur zou gewezen zijn.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Wegter: Oké. Maar goed, ik heb mij gebaseerd op een belangrijke bron, dat zult u mij toch niet kwalijk nemen.

De heer ...: Selectief.

De heer Wegter: Even een paar vragen nog. Heb ik het goed begre... Eerst over natuurlijk de tweede element van wat we nou bespreken is dat we de raad en de commissie naar Eemnes gaan, waarbij natuurlijk Larens Behoud zegt: dat moet voorlopig zijn, dat is vanzelfsprekend. Dat moet hij ook wel zeggen, dat begrijp ik, maar ik denk dat voorlopig dat we ervan uit mogen gaan dat het voorlopig blijft. Maar goed, dat gezegd zijnde. Ik herinner mij een fractie die tien jaar geleden al gepleit heeft om de raad en de commissie naar Eemnes te doen maar daar was toen nog weinig animo voor, maar nu is het eindelijk dan zover. In dat verband heb ik misschien de wethouder Calis niet helemaal goed begrepen. Ik vermoed dat ik het niet goed begrepen heb. Wij betaalden jaarlijks, begrijp ik, voor de BEL-combinatie, ik denk dat u daar ook naar refereert, ik geloof iets van 70.000 euro. Begrijp ik van de heer Calis dat hij zegt: ja, die 70.000 moet u niet in deze context zien, dat is

een apart verhaal, dat valt niet onder dit geheel. Dat kan misschien budgettair zo zijn maar het gaat wel over geld. Is het inderdaad zo dat wij onafhankelijk van welke berekeningen ook, en dat ook in de variant vier, we naast de kosten die we hier moeten verdisconteren er ook rekening moet houden dat nog steeds die 70.000 euro betaald moet worden? Als het laatste zou wezen is dat een extra argument om in ieder geval vast te houden om de raad en de commissie daar naartoe te sturen. Dan hebben we dat in ieder geval, dan krijgen we waar voor ons geld zou ik zeggen. Maar ik zou daar graag nog iets meer duidelijkheid over hebben. Met betrekking tot de kosten wordt gezegd door de heer Calis: ja, de veiligheidskosten die zijn verdisconteerd in die 266.000. Nou, dat neem ik dan maar aan. Maar de parkeerproblemen en de kosten die daar mogelijk weer zo maken zij niet verdisconteerd neem ik aan. Ik denk dat het parkeerprobleem toch niet moet worden onderschat dus ik zou dat punt toch nog graag onder uw aandacht brengen om daar zoveel mogelijk mee duidelijkheid over te krijgen. Ik ben erg onder de indruk van het brievenbusverhaal van de voorzitter van het college. Ik deel zijn opvatting dat de burger, de gemeentebestuur dicht bij de burger moet zijn en dit kleine dorp is het prachtig als we dat voor elkaar kunnen krijgen, mits we dat natuurlijk kunnen betalen. Dat is denk ik wel het belangrijkste. Als we bovendien dadelijk over het Raadhuis praten, dan komen we misschien nog even terug op bepaalde onderwerpen, maar dit is in feite de essentie. Ik ben ook erg blij dat er nu niet meer sprake is van een bestuur maar van een raad van toezicht. Ik zou er bijzonder voor pleiten dat we mogelijk een informele zitting zouden kunnen organiseren, kan ik mij voorstellen, waarbij we met de raad van toezicht ook weer eens een keer met de benen op tafel zouden kunnen discussiëren over hoe we verder gaan. Want het optimisme wat het college uitstraalt wil ik graag delen, maar ik moet er wel nog voedsel voor krijgen. Want de goede wil was er ook tien jaar geleden wel om het voor elkaar te krijgen met het Brinkhuis, maar het is niet gelukt. Deze mensen zijn ongetwijfeld uitstekend gekwalificeerd maar hebben nog steeds te maken met dezelfde problematiek waar we al tien jaar mee worstelen. Ik heb alle vertrouwen in dat het allemaal goed kan gaan, maar ik zou die communicatie richting de raad van toezicht, die geen toezicht heeft op de raad overigens, dat moet ik erbij vertellen, dat die raad van toezicht met ons nader overlegt om te onderbouwen dat er inderdaad reëel redenen is voor optimisme over de toekomstige rendabiliteit van het Brinkhuis. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Larens Behoud.

De heer Jacobse: Met een zekere schroom refereer ik toch ook weer aan wat de heer Wegter zei: dat zit allemaal wel goed. Ik moet, ik wil de burgemeester complimenteren met zijn gesproken wordt. Ik daag hem uit om dat nogmaals te doen als we de raad bij elkaar hebben. Dat is het elan denk ik waar we mee aan de gang moeten. Als er één club is die dicht bij de mensen is en wil zijn dan is het Larens Behoud wel. Ik heb drie ... Ik moet eerlijk zeggen, als ik achter mekaar schrijf: sociaal-maatschappelijk bestuurlijk centrum. Ik moet zeggen, het is een hele mond vol, maar dan begin ik er wel aan te wennen dus dat lijkt hem dan mogelijk wel te zijn. Ik heb nog twee opmerkingen, en daar moet ik de heer Wegter dan toch teleurstellen jammer genoeg. Wij vragen de wethouder om te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om met raad en/of commissies ook in datzelfde Brinkhuis te vergaderen. Wij menen dat daar mogelijkheden voor zijn. Misschien niet zoals het op dit moment voor de hand ligt of zoals de schetsen ons aangeven, maar dan toch in ieder geval als we daar op een creatief-technische manier eens naar kijken of misschien met wat artists impressions of whatever, dat moet kunnen. Wij hechten daaraan. Nog los van ...

De voorzitter: Ja, gaat uw gang mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Het is interessant wat u nu zegt. U zegt eerst: u bent, schoorvoetend weliswaar, gaat u akkoord met variant vier op voorbehouden van die voorlopigheid. Nu wilt u blijkbaar toch een amendement

als ik het goed zie? Nee, dat is geen amendement? Oh, dus u vraagt iets maar het is niet zodanig ... Nou, ik prijs u daarvoor, moet ik zeggen. Ik vind dat u getuigt, en uw fractie getuigt van een uitermate flexibele opstelling, daar moet ik u voor prijzen. We hebben de afgelopen maanden over dit onderwerp meerdere keren gesproken. Ik herinner mij dat uw oorspronkelijke opstelling toch wel duidelijk anders was dan die van vanavond. Dat getuigt dat u bereid bent om naar argumenten te luisteren en daar kan ik alleen maar grote waardering voor hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Jacobse, gaat uw gang.

De heer Jacobse: De heer Wegter die kijkt met verlangen uit naar de raadsvergadering volgende week waarin we dit allemaal nog eens uitvoeriger uitwalsen met elkaar om te kijken waar we terechtkomen. Laat onverlet onze vraag aan de wethouder om nog eens goed te kijken of daar mogelijkheden voor zijn. Wij zien die mogelijkheden zeker. We gaan daar nu niet voorliggen, dat zou kinderachtig zijn, maar laten we eerst maar eens heel goed kijken. Ik wil wel mee in dat verhaal van het Brinkhuis waarin we dat sociaal-maatschappelijk bestuurlijke centrum creëren. Dat we tijdelijk voorlopig in Eemnes vergaderen dat lijkt mij een goeie zaak want dit is een keurige zaal. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vind het heel jammer dat ik eigenlijk op een vraag die ik toch wel heel belangrijk vindt geen antwoord gekregen heb. Misschien dat ik hem dan nog een keertje moet herhalen, maar ik vind het wel een beetje vervelend. Ik heb gevraagd om het kwantificeren van andere zaken als alleen maar vierkante meters, schoonmaak, receptie en dergelijken. Ik heb gevraagd of het college wat voelt voor een uitdaging om daar eens naar te gaan kijken om niet alleen maar puur die vierkante meters. Ik heb al eerder, misschien een beetje ten onrechte badinerend gezegd: een Excelsheetje had net zo mooi geweest. Ik zou graag een nieuwe bladzijde in dat Excelsheet willen hebben waarin de uitdaging aangenomen wordt om eens te kijken wat we nou belangrijk vinden. Ik hoor mijn burens zeggen dat ze heel dicht bij de bevolking staan. Nou, dat hoop ik dan maar. Maar dan kun je dat dus ook kwantificeren, dan kun je daar een zekere waarde aan toekennen. Die waardes die kunnen we met elkaar vergelijken. Dat lijkt mij niet zo heel erg moeilijk, maar dat moet dan wel een keer gedaan worden. Ik heb gevraagd aan de wethouder of hij daar voor zou voelen om die uitdaging aan te gaan. Nou, die vraag dus even herhaald. Ja, over de solvabiliteit, ik krijg daar toch een beetje een ontwijkend antwoord over. Volgens de heer Calis hechten wij allemaal aan de solvabiliteit hier aan tafel. Nou, dan zou ik graag weten van de heer van de VVD en Liberaal Laren hoe zij dat dan over denken over 'keur' net de herwaardering maar volgens mij ieder een enorm plezier mee doen. Dan kwam er in de antwoorden naar voren dat eigenlijk de verhuizing helemaal niets te maken heeft met financiën, dat heb ik verkeerd begrepen. Nou, dat is jammer. Maar het concept van het Raadhuis dat was onvolmaakt want dat moet een echt medisch centrum gaan worden. Dus als ik het goed begrijp, en dat is dan mijn vraag, misschien moet ik hem wat aantrekkelijker stellen: dus het is begonnen met de wens naar een medisch centrum heb ik begrepen? Omdat Ter Gooi weg gaat, dus we gaan een ziekenhuis beginnen, dat heb ik ook al eens een keertje gezegd. Maar al die medische voorzieningen die zijn toch al gehuisvest? Als ik een fysiotherapeut nodig heb dan hoef ik toch niet op een Brink op de bank te gaan liggen? Dan zijn die toch al gehuisvest? Dus ja, ik zie niet zo goed wat er dan nog meer moet komen. Wat er nog belangrijker is, ja, misschien nog wat particuliere kliniekjes om nog een beetje bij te laten werken wat misschien al lang verloren is gegaan, maar voor de rest zie ik niet zo heel veel redenen waarom er nog iets particuliers bij zou moeten komen. Dus ik zal mijn vraag toch maar eens een keertje expliciet herhalen, dus: het vormen van een medisch

centrum is de reden om te vertrekken uit het Raadhuis? Nou, duidelijker kan ik het niet zeggen, toch?
Mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Wacht het antwoord van het college af. Dank u wel mijnheer Vos. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Er wordt niet tussendoor nu geantwoord?

De voorzitter: Er wordt aangehouden eerst aan het rondje ...

De heer Van den Berg: Oh, nu wel. Ja, nee, goed. Dromen zijn bedrog, niks is wat het lijkt. Er zijn een paar dingen niet beantwoord dus daar begin ik mee. Die veiligheid die zit opgesloten in het budget van 160.000 euro als ik het even goed beluister, maar ik ga nu een beetje een zure opmerking maken. Ik kan mij ook herinneren dat uit dit college, of misschien was hij nog portefeuillehouder in het vorige college waar ook het CDA deel van uitmaakte: afkoppelen van regenwater kostte 1000 euro per woning. Die vertaal ik even naar die 160.000 euro. Je kan mij niet wijsmaken dat zo meteen als het geheel van de verbouwing tot een kantoor voor het gemeentebestuur en alle andere aanpassingen die erbij komen, dat dat voor dat bedrag kan. Want het ging net over parkeren en die vraag is niet beantwoord. Het huidige gemeentehuis heeft specifiek twee gehandicaptenparkeerplaatsen direct voor de ingang. Die twee liggen er ook voor het Brinkhuis maar wel met stoepjes en trapjes. Naar mijn bescheiden mening moet die hele entree verbouwd worden om überhaupt voor een rolstoel gemakkelijk, of voor slecht ter been zijnde mensen, bereikbaar zijn. Twee schuifdeuren, het is allemaal hartstikke klein. Dus ik geloof niet dat dat soort operaties en aanpassingen, ook nog eens een keer van de buitenruimte om dus inderdaad goed bereikbaar te zijn voor iedereen, dat haalt. In het Brinkhuis is welgeteld één WC en nog een WC, en ik geloof dat het dan daarmee ophoudt, dus er zal een volledige nieuwe toiletgroep moeten gebouwd worden. Nou, als iemand zijn badkamertje verbouwd heeft dan weet die wel wat dat al kost. Het zijn voorbeelden waar we een twijfel of die verbouwkosten niet gewoon al te rooskleurig zijn voor geschetst. Dat is een opvatting, dat is een mening, maar ik wil wel heel graag horen van de wethouder of die verbouwkosten ook inderdaad inclusief die aanpassingskosten van de buitenruimte zijn om dus het geheel goed toegankelijk te maken. Dan heb ik het ook nadrukkelijk dus over de parkeerplaatsen voor het Brinkhuis. Dat is vraag één nog, met betrekking tot parkeren meer gespecificeerd. Dan wordt er gezegd: ja, de kosten zijn veel lager als we daar straks gaan zitten. Als u de plannen heeft gelezen: als wij de gaan vergaderen dan moet voor iedere vergadering, dus dat is deze week twee keer en dat worden er na maart drie keer per week en dan een raadsvergadering, continu alles verbouwd worden om aangepast te worden om daar te kunnen vergaderen als gemeenteraad straks. Nou, volgens mij zijn, is menskracht altijd nog een behoorlijke kostenpost terwijl hier gewoon een volledige gefaciliteerde zaal is. Stop het geld wat ook nog eens een keer in een audiovisuele installatie die nog volledig in het Brinkhuis moet aangebracht worden, liever hier samen met Blaricum en Eemnes in dit, in deze zaal, want we gaan ook een nieuwe tijd in. Die nieuwe tijd die is wat versneld geraakt door corona. Dan wordt er bijna tranentrekkend gezegd: laagdrempelig moet het gemeentebestuur bereikbaar zijn. Maar wie is nou het gemeentebestuur? Er zitten er hier een aantal die verkeren in de gelukkige omstandigheden dat ze inmiddels met pensioen zijn, maar zijn er ook een aantal die aan het werk zijn. Ik ben overdag niet in het gemeentehuis, maar ik ben wel gemeentebestuur volgens mij. Dus waar gaat het over? Het zal gaan over een wethouder en een burgemeester die in ons geval ook nog wel eens een keer parttime werken formeel, maar die moeten dan laagdrempelig toegankelijk bereikbaar zijn. Ja, dat wil er bij mij ook niet helemaal in omdat we dan al een soort beeld en sfeer wordt geschetst dat ik denk: ja, dat kan ook heel goed in het huidige Raadhuis. Als het al zo is dat het allemaal wat ingewikkeld is, zorg dan dat je die communicatie intern daar beter houdt en dan kan het met vele malen minder kosten. Wat er ook gezegd wordt, met betrekking tot het exploitatie van het Brinkhuis: het bestuur heeft jarenlang eigenlijk niet

goed kunnen marcheren met het gemeentebestuur, in casu het college. Dus dat vind ik trouwens wel een waardevolle opmerking van de heer Calis dat hij ook dat erkent dat dat niet heel gemakkelijk gegaan is. Ja, dan kan je zeggen: we hebben nu een heel actief bestuur. Ja, dat is wel gemakkelijk gezegd want dan is eerst een bestuur wat een beetje lastig deed of het niet kon is vertrokken, en dan wordt nu in de raad van toezicht een oud-wethouder die in die tijd niet goed met het bestuur van het Brinkhuis kon opschieten in de raad van toezicht benoemd. Ik snap het allemaal in een klein dorp, je zoekt betrokken inwoners, maar het heeft toch allemaal ook een beetje schijn van dat het wensdenken wordt. Zoals de heer Vos net zei: we willen eigenlijk een ziekenhuisje ...

De voorzitter: Een interruptie van de heer Mol.

De heer Mol: Ik voel me nu toch genoodzaakt iets aan te vullen want de heer Van den Berg gaat voorbij aan de opmerking die we hebben gemaakt, namelijk een belangrijke les die we van het vorige bestuur hebben geleerd, namelijk dat het gemeentebestuur steeds afzonderlijk onderhandelde met alle partners van het Brinkhuis, en daardoor eigenlijk die kruisbestuiving die wij vroegen aan het bestuur om tot stand te brengen in het Brinkhuis, niet tot stand kwam. Dat dat ook een belangrijke ruimte is die wij meegeven in de wijze waarop het nieuwe bestuur ook die samenwerking moet zoeken met de partners. Ik hecht eraan dat u dat wel meeneemt in uw overweging, mijnheer Van den Berg.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Mol.

De heer Van den Berg: Het is fijn dat u daar op ingaat, anders was ik hem zo mogelijk nog vergeten zelfs. Dan komt de vraag wel terug: waarom is dat niet als eerste gekozen? Dat de hand in eigen boezem is gestoken en gezegd: wij bemoeien ons niet meer met de huurders, wij gaan terug naar die oorspronkelijke situatie van tien jaar geleden. We hebben een bestuur, we hebben een directeur en die gaat onderhandelen. Waar is dan het fout gegaan de afgelopen jaar, anderhalf jaar, dat niet gewoon dit terug gegeven is aan het bestuur van het Brinkhuis? Dat is dan nog een vraag die zo meteen nieuwe opkomt. Mag ook nu meteen, kijk even naar de voorzitter.

De voorzitter: Nee, door. We gaan eerst een rondje, tenzij de ...

De heer Van den Berg: Nou, ik vind het wel een wezenlijke vraag: waar gaat dat dan fout? Dan vervolgens wordt er gezegd ook over het verbouwen van de raadzaal. Nou ja, goed, daar heb ik het net al even over gehad. Nou wordt er ook geschermd met: we gaan sowieso, wat er ook gebeurt, praten met de verhuurder/eigenaar van het Brinkhuis en de huurprijs gaat naar beneden. De heer Calis mij verbeteren als ik te stellig ben, maar ik heb net gehoord: de huurprijs gaat naar beneden. Ja, ik zal wel niet willen tellen en rekenen maar de bestemming gaat zo meteen van sociaal-maatschappelijk naar kantoren. Ik wil veel geloven, maar ik geloof niet dat een kantoorbesteding die het Brinkhuis toch formeel moet krijgen om daar te kunnen huisvesten, een lagere huur heeft als de sociaalmaatschappelijke huur die wij nu betalen. Die rekensom, of die gevolgtrekkingen, daar hoor ik de wethouder graag nog zijn gezicht en aandacht op. Tegelijkertijd wordt er gezegd: nee, we gaan natuurlijk niet naar klinieken, dure privéklinieken in ons nieuwe ziekenhuisje want het moet voor iedereen zijn. Nou, de heer Vos heeft al net daar wat over gezegd. Maar als wij niet gewoon daar voor de commerciële, harde huuropbrengsten gaan als je verkoopt, dan ga je dus als je rekent als koper met een beleggers huurwaarde, en je gaat niet voor topsport en et cetera, dan zal ook de huurprijs voor die wat gewone, normale zaken niet zodanig zijn dat daarmee een super goede opbrengst van het gemeentehuis gerealiseerd kan worden. Dan kan je wel zeggen: ja, je overdrijft weer allemaal, maar als je

iets verkoopt dan word je wel geacht het gewoon tegen de marktwaarde te verkopen in het openbaar. Ik ben dan toch wel heel erg benieuwd van iemand of dat ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg, mag ik uw vragen, bent u de volgende raadsbesluit aan het doen?

De heer Van den Berg: Nee, nee.

De voorzitter: Want u praat alles over het gemeentehuis ...

De heer Van den Berg: Ja, ik snap het, nee maar ik ...

De voorzitter: Maar dat is de ...

De heer Van den Berg: Nee, maar de vraag die daar dan nu achter wegkomt is: met betrekking tot die kostenaspecten om te gaan verhuizen naar het Brinkhuis, dat daar wel gewoon ... Daar zie ik de combinatie niet. Ik zie ook niet de uitleg daarbij. Er wordt gezegd: we hebben er goed over nagedacht, er is een visie, en die visie gaat erover dat er een zorgcentrum moet komen of een ziekenhuis moet komen, dus ik denk dat uw vraag ... U heeft gelijk, u mag daarop wijzen, maar ik wil toch nog graag een keer van welke wethouder of burgemeester dan ook, hier aan tafel is er maar één, toch nog eens even heel goed fine-getuned hebben hoe daar dan over nagedacht wordt waarom dit allemaal zo heel goed is daar heen te gaan. Dan rond ik af, voorzitter, want we gaan daar vanavond ook helemaal niet uitkomen. Wij zitten hier nu te vergaderen, dat gaat prima. Als je aan deze kant van het dorp woont, tegen Eemnes aan, dan is dit een hele goeie plek. Maar hoe vaak kom je nog op het gemeentehuis? Dat wil ik ook graag van het college: wanneer zijn de formele momenten nog dat je sowieso op een gemeentehuis moet komen, en hoeveel ga je steeds meer digitaal doen? Ik ben vorige week voor mijn lijsttrekkerschap van het CDA voor een VOG hier geweest, dan moet ik een afspraak maken. Niks laagdrempelig naar binnenlopen, ik moet een afspraak maken. Volgens mij moet je nog voor een ID-bewijs, als een zoon hebt die zo nu en dan zijn ID-bewijs kwijt is dan bivaakker je je ook nog wel eens in de hal om een nieuw ID-bewijs te kopen. Paspoort misschien nog eens een keer in de vijf jaar, maar ook dat soort zaken, vertelde de ambtenaar aan de balie mij, gaat steeds meer digitaal. Nou hebben we een grijze bevolking die nog een hele tijd waarschijnlijk ook gewoon op maat wil behandeld worden, maar alles is hier. Dus wat gaan wij daar dan in dat nieuwe gemeentehuisje op de Brink doen? De vraag is: kunt u nog eens antwoord geven op het college dan, los van dat we elkaar tegen komen, wat zijn nou de echte functies die nu niet kunnen die dan zo meteen in de Brinkhuis wel kunnen? En voorzitter, dan rond ik af zodat u de vergadering nog een beetje in goede orde kan leiden.

De voorzitter: Ik zal mijn best doen. Dank u wel. De heer De Jong.

De heer De Jong: Ja. Ik wilde eerst aansluiten even op de heer Van den Berg. Als wij minder huur gaan betalen dan, en alle tekorten zijn voor de gemeente, dan betalen we minder huur maar krijgen we meer tekort, heel simpel, want alle risico ligt bij de gemeente, nul bij de parochie. Dus wat dat betreft is het een mooi verhaal voor de bühne maar de gemeente betaalt alles. Dat zal zo blijven tot op het moment dat de parochie zijn lening moet aflossen. Mij wordt een negatieve insteek verweten. Ja, misschien komt dat omdat ik economie gestudeerd heb, omdat ik dingen realistisch probeer te zien. Misschien komt het omdat ik in Nederland twee miljard aan woningen, winkels, kantoren en bedrijfspanden financieel beheerd heb, maar ik probeer hier gewoon heel neutraal in belang van de gemeente te kijken hoe de zaken zitten. Wat ik hier zie is dat wij kijken naar de exploitatiekosten van de gemeente als die in het Brinkhuis zit of in het Raadhuis. Wat ik dus niet zie als econoom is de overige exploitatiekosten, de invloed als de gemeente weg gaat uit het Brinkhuis, uit het

Raadhuis, wat is dan de consequentie voor de exploitatie van de overige gebruikers? Dat heeft dus een consequentie en dan moet je dus ook een leegstandsrisico meenemen. Je moet gewoon het totaalbeeld van dat hele Raadhuis bekijken van: joh, de gemeente gaat weg, wat voor consequenties heeft dat voor de gebruikers? En dan ook weer voor twee punten: blijven we het zelf houden of we gaan het verkopen. Dat moet je dus over een aantal jaren doorrekenen. Op het moment dat je dat hetzelfde voor dat Brinkhuis gaat doen krijg je een goede afweging, dan kun je zien hoe het werkelijk zit, wat de consequenties zijn. Dan zou het best kunnen zijn dat het beter is om naar het Brinkhuis te gaan, maar we kunnen het nu gewoon niet zien. We hebben onvoldoende informatie. Ik was echt binnen een half jaar ontslagen als ik niet dit soort, binnen het vastgoedbedrijf, dit soort afwegingen allemaal meegenomen hadden en hele ingewikkelde berekeningen gemaakt heb. Dit is mij veel te eenvoudig en simpel. Je moet het totaalbeeld eerst bekijken voordat je ooit kan beslissen om de gemeente te verhuizen. Het kan best zo zijn dat het een hele reële beslissing is, alleen we gaan nu gewoon toch te doen op basis van onvolledige informatie met mogelijk consequenties voor de gemeente. Ik hou van de gemeente Laren en ik vind dat we de juiste beslissing moeten nemen in het belang van de inwoners, en niet op te weinig informatie waardoor we in de problemen komen. Die moeten we uitsluiten. Dat is mijn verhaal.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Stam, mag ik u als eerste van het college ...

De heer Stam: Ja, dank mijnheer de voorzitter. Nog even terug naar een aantal zaken die aan de orde komen. De voorlopigheid van de raad en commissies dat is een zaak die we natuurlijk berekend hebben want er zijn ook wat schetsen gemaakt, er zijn ook wat mogelijkheden onderzocht. Maar we zijn als college daar wat terughoudend in omdat we vinden dat de raad uiteindelijk een besluit zal moeten nemen over zijn eigen plek en plaats, of dat nou hier is of in het Brinkhuis. We wijzen daarbij op consequenties, financiële consequenties die er uiteraard zijn, maar we vinden het om woorden van de heer Wegter te gebruiken: vinden het prudent om dat over te laten aan de raad. Het college heeft er ongetwijfeld een opvatting over, maar we vinden niet dat dat op dit moment de hoofdreden is om daar wat van te vinden. Het is de raad zelf die er wat van moet vinden. De parkeerproblemen, ja, als we eenmaal ... Ik denk dat als daarmee wordt bedoeld de parkeerproblemen rond het Brinkhuis, dat zal ongetwijfeld mee bekeken moeten worden. Maar degene die in het Brinkhuis komen zitten dat zijn degenen die volgens mij, ik neem aan dat dat ook in de toekomst zo zal zijn, twee of drie wethouders en een burgemeester die lopend naar het Brinkhuis komen, want dat is toch allemaal vlakbij. De griffier en de gemeentesecretaris dat kan ik niet helemaal beloven dat die dat lopend doen, maar wie weet verhuizen ze nog deze kant op een keer. Natuurlijk, die parkeerproblemen rond het Raadhuis als je dat zou verkopen, dat is alweer het volgende onderwerp en misschien mag ik het daar niet schuldig aan maken, dat is natuurlijk ook een zaak die in het onderzoek van Cushman en Wakefield uitgebreid aan de orde is geweest en waarvan Cushman en Wakefield het gevoel heeft dat dat een oplosbaar probleem is, maar waarbij ze wel wijzen op het feit dat diegenen die eventueel zouden kopen daar natuurlijk eisen zullen stellen. Maar ik acht zelf, en wij achten dat zelf vanuit het rapport een zeer oplosbaar vraagstuk. Dan nog even, ja, dat verhaal wat de heer Vos en de heer Van den Berg ook samen gebruiken vind ik een nogal badinerend woordgebruik hoor. Ziekenhuisje hoor ik dan, we gaan een ziekenhuisje maken. Dat hebben wij nooit beweerd. Ik heb beweerd dat het verstandig zou zijn om het medisch-maatschappelijk concept wat er voor een deel al in dat Raadhuisje omdat de vervolmaken en dat af te maken. Dat is mijn stelling. Als u de gezondheidszorg op de voet volgt, en ik doe dat ook vanuit mijn eigen professionele achtergrond, dan zie je dat in de gezondheidszorg de anderha... Wat men noemt de anderhalve zorg, anderhalve zorgconcepten, buitengewoon populair zijn. Dat is een vorm van zorg waarbij je niet alleen zoals op dit moment huisartsen, fysiotherapeuten, tandartsen in een setting van een dergelijk medisch centrum zet, maar dat doe je ook door bijvoorbeeld een apotheek toe te voegen. Dat doe je ook door bepaalde medische specialisten, bijvoorbeeld

een orthopeed, toe te voegen en met een röntgenapparaat. Dat doe je uiteindelijk om de zorg in de ziekenhuizen te ontlasten. Dat is de uiteindelijke opzet zodat je in die anderhalve zorg zoals het genoemd wordt, anderhalvelijnszorg, datgene kunt doen wat je graag aan je inwoners aanbiedt, namelijk dat ze in dat, op die ene plek zich kunnen melden met klachten waarbij ze op een goede manier geholpen kunnen worden om vervolgens verder te kunnen. Als het nodig is naar een ziekenhuis, als het niet nodig is daar ter plekke geholpen te worden. Het is zeker zo dat wij in het coalitieakkoord ook dat gesprek hebben gevoerd over: dat zou een goede reden moeten zijn om dat onderzoek te gaan doen, maar we zijn natuurlijk niet van gisteren. Wij hebben natuurlijk zeker ook een financiële achtergrond, dat heb ik er ook bij gezegd. Alleen de voornaamste reden wat dat betreft zou zijn die uitbreiding van die medische functie.

De voorzitter: Mijnheer Stam? Er is een interruptie van de heer Vos.

De heer Stam: Oh, die had ik nog niet gehoord maar ...

De heer Vos: Nee, dat klopt. Ik wachtte even beleefd tot ik het woord kreeg, mijnheer Stam. Ik wil gewoon klip en klaar van u een antwoord hebben. Ik heb u de vraag gesteld: dus het vormen van een medische post vormt de aanleiding om na te denken over de verhuizing van de raad?

De voorzitter: De heer Stam.

De heer Stam: Ja, u onderbrak mij bij de komma. Ik was bezig om uit te leggen dat bij het coalitie... Bij de coalitievorming dat aan de orde is geweest en dat de directe aanleiding daartoe inderdaad was: hoe kun je nou de medische functie beter uitbreiden dan die op dit moment wordt waargemaakt? Ik zeg er vervolgens tegelijkertijd bij dat wij niet van gisteren zijn en dat we ook natuurlijk hebben nagedacht: levert dat wat op? We hebben dat willen waarborgen en willen vaststellen door een aantal, door een zorgvuldige procedure te volgen. We hebben drie grote partijen gevraagd om een offerte om dat rapport te maken. We hebben het uiteindelijk aan Cushman en Wakefield gegeven. Frank van de Graaf en Jim zijn daar ook bij betrokken geweest. Daar komt uit een heel goed rapport en de raad kent dat rapport ook heel goed, dat het zeer wel mogelijk is om een dergelijk centrum ook echt van de grond krijgen. Ik ben er ook van overtuigd, ik herinner mij zelfs in het vorige college hebben, de naam is net ook al gevallen, Tijmen Smit en ik een aantal van die medische centra bezocht. Dan zie je op een wat voor professionele manier zoiets kan worden opgezet. Als je dat vergelijkt met wat we hebben dan kan het echt twee keer zoveel beter als het nu het geval is, dus ik ben daar echt heel positief over. Maar goed, dan zitten we misschien dan toch wel erg in het volgende onderwerp. Even kijken. Ja, hoeveel burgers en inwoners '...' het gemeentebestuur? Het is natuurlijk zeker, ik ben het met de heer Van den Berg eens dat er natuurlijk in het digitale tijdperk waarin we leven, in die digitalisering mensen veel minder zullen komen naar loketten zoals die ook hier in het BEL-kantoor aanwezig zijn, dat geloof ik ook wel. Er zijn zelfs gemeentes waar je digitaal je paspoort besteld en dan wordt het per koerier bij je gebracht, allemaal denkbaar. Maar dat neemt niet weg dat het punt wat de burgemeester ook maakt wel degelijk aan de orde is dat in het gemeentebestuur, in de enge zin van het woord, mijnheer Van den Berg, dus als college, dan bedoel ik dat college. Wij ontvangen, moet ik zeggen gewoon ook uit ervaring, uit eigen ervaring, dagdagelijks burgers, inwoners en mensen die iets van ons willen of juist niet willen op onze kamers, in onze verbanden. Het is wel degelijk zo dat het bestuur in die zin wel degelijk een centrumfunctie heeft en ook heel frequent bezocht wordt. Ik denk dat collega's die aanwezig zijn dat ook kunnen bevestigen. In ieder geval vanuit mijn eigen ervaring weet ik dat dat wel degelijk, dat zijn geen digitale contacten, dat is gewoon één op één praten met mensen, klachten oplossen, vragen beantwoorden, et cetera. Nou, ik denk dat ik even het hierbij laat en naar links kijk in hoeverre daar nog antwoorden te verwachten '...'.
...

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Ja, met name de vraag van de heer Wegter over de betaling van Laren aan de huisvesting hier. Bij het ontstaan van de BEL-combinatie en het besluit om nieuwe kantooraccommodatie te bouwen, is dus een gedeelte van het gebouw bestemd voor Eemnes, het gemeentebestuur van Eemnes, er is een afspraak gemaakt over delen in de kosten van Blaricum en Laren in dit gebouw. Dat is toen vastgelegd. Als we nu zeggen: ja, dat betalen we liever niet meer, dat betekent dat Blaricum en Eemnes daarmee zouden moeten instemmen. Ik kan u vertellen, naar mijn beraadslagingen over de verdeling van de BEL-kosten als een totaliteit naar aanleiding van het aantal inwoners, wat natuurlijk door de groei van Blaricum flink veranderd is, dat het een ... Ik geef het absoluut geen kans om een vastgelegde afspraak nu eenzijdig op te zeggen naar de andere twee partners. Dus of, en u moet ook bedenken: het is niet alleen gebruik van de raadzaal, het is ook het gebruik van de hal, de balie, de huisvesting. Dat is onafhankelijk van het gebruik van deze raadzaal.

De voorzitter: De heer Wegter.

De heer Wegter: Ik heb ook niet gesuggereerd om die 70.000 niet meer te betalen, ik heb alleen dit als voorbeeld genoemd als argument om te ondersteunen om de raad en de commissie vooral hier naartoe te gaan. Als u zegt: '...' moet betalen, dat lijkt mij redelijk, dat kan ik niet helemaal overzien maar dat is blijkbaar zo afgesproken, maar dan moet je daar ook naar handelen zou ik zeggen. Dus die 70.000 worden goed besteed wanneer wij hier inderdaad vergaderen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Calis.

De heer Calis: De heer Van den Berg die refereerde nog aan afkoppeling. Ik kan vertellen dat dat valt onder het project Laren Regenklaar, misschien heeft u er wel eens van gehoord. Maar voor het huidige Raadhuis en het Brinkhuis en college de Brink, daar wordt één gebiedsgerichte aanpak voor onderzocht en ook uitgewerkt en ontworpen. Dus dat is niet onafhankelijk van elkaar.

De voorzitter: De heer Van den Berg, interruptie.

De heer Van den Berg: Ja, ik heb het zo meteen ook bij de heer Stam nog wat vragen terug omdat die niet beantwoord zijn. Om de wethouder niet op een verkeerd spoor te zijn: die 1000 euro was een beetje sarcastisch bedoeld naar de verbouwkosten die voor het Brinkhuis gemaakt moeten worden om daar te huisvesten en te parkeren. Daar ging die gevolgtrekking over, want 1000 euro voor het afkoppelen van een woning. Het gaat mij niet zozeer om het water afkoppelen want u heeft een punt, dat is een heel ander onderwerp. Het gaat mij echt om de verbouwkosten zoals die begroot zijn, en daar wordt al van gezegd dat is inclusief veiligheidskosten. De specifieke vraag die ik daar in de tweede termijn nog aan toevoegde was: parkeren buiten, toegankelijkheid, de entree voor minder valide mensen. Daar duidde ik op, weliswaar misschien nog wat onduidelijk, maar daar ging het mij om. Waar die kosten zitten en of daar überhaupt over nagedacht is.

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Als laatste wil ik nog in herinnering roepen dat in de discussie rond het Brinkhuis zoals we die vanavond ook uitvoerig hebben gevoerd, dat de verandering in de governance van het Brinkhuis natuurlijk is vastgelegd in een visie op het Brinkhuis die door de raad is vastgesteld. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Den Dunnen, wilt u nog?

De heer Den Dunnen: Een korte opmerking over de overheid die alles digitaal doet. Dat is natuurlijk zo, je kunt een heleboel digitaal doen. Maar waar wij vooral het serviceplein op inrichten is voor de mensen die vragen hebben, voor mensen die een budgetcoach willen, overleggen over hun situatie. Dus juist die zaken die niet digitaal kunnen er juist waar het persoonlijk contact voor nodig is, dat willen we vooral in dat serviceplein doen.

De voorzitter: Mijnheer Mol, had u nog antwoorden? Dank u wel. Van de heer Van den Berg had nog '...' (door elkaar heen).

De heer Van den Berg: Ja, ik kijk even naar u, voorzitter, want anders dan moet ik misschien formeel een ... Ik heb nog vier en een halve vraag die zijn niet beantwoord en die wil ik heel puntig nog één keer vragen.

De voorzitter: Als u het kort kan ...

De heer Van den Berg: Ja.

De voorzitter: Ik wou geen derde ronde meer doen, dat mag in de raad volgende week.

De heer Van den Berg: Ja, maar dat is gek, mijnheer de voorzitter, want als we geen antwoord krijgen op vragen dan kunnen we net zo goed geen vragen meer stellen. Of zoals in mijn geval, dan kan ik ze beter volgende keer maar gewoon schriftelijk indienen. Dan is de kans groter dat ik een antwoord krijg als dat ik hier ga zitten, twee ronden geen antwoord krijg en dan te horen krijgt: ja, we doen geen derde ronde. Dan ga ik lekker iets anders doen met mijn tijd.

De voorzitter: U draaft nu een beetje door. Ik heb het niet over geen vragen beantwoorden, ik heb het over een derde ronde iedereen het woord geven. Maar als de vragen niet beantwoord zijn zoals bij de heer Van den Berg, vraagt hij of hij vragen mag herhalen dat hij daar alsnog antwoorden krijgt. Als u vragen heeft dan krijgt u uw beurt zo, maar dat zie ik niet als derde ronde. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou zo, dan heeft u mijn vraag aan u ook goed begr... Het serviceplein kan denk ik ook in het huidige Raadhuis maar dat was geen vraag, die komt dan net weer op. Ik had nog de vraag waar net even al met de heer Calis over ging over die kosten van het geschikt maken van de parkeerplaatsen, entree van het Brinkhuis. Daar heb ik geen antwoord op gekregen of die in die verbouwkosten zitten zoals begroot. Dat is vraag één. Waar ook geen antwoord op is gekomen is op welke afspraken dan wel welke visie de eigenaar van het Brinkhuis in relatie tot de gemeente heeft als de sociaalmaatschappelijke bestemming veranderd in het bestemmingsplan naar kantoorbestemming, want dat moet. Het moet een kantoorbestemming. Daar heb ik gezegd: dan kan ik mij niet voorstellen dat de huur naar beneden gaat. Daar wil ik nog graag een vraag op hebben. Gaat de huur naar beneden als de kantoorbestemming komt, en over een aantal jaren die kantoorbestemming ook voor anderen beschikbaar is? Dat is een vraag waarop ik geen antwoord heb gekregen. Dan hebben we ook een vraag gesteld over dat huur van dat medisch centrum. Ik heb gezegd: als die bestemming daar opkomt, voor '...', dan heb je niet helemaal in de hand wat daar precies in komt. Het moet allemaal zorg gerelateerd zijn, maar tegelijkertijd wordt er gezegd: dat wordt zorg die bereikbaar is. Nou, dan heb je het niet over de hoogste prijs dus dat komt dan ... Misschien moet ik die vraag

zo meteen herhalen als de wethouder zegt dat hoort bij het volgende onderwerp, maar ik wilde graag de visie van de wethouder hebben op de waarde van het huidige Raadhuis als daar niet zeg maar, als daar een gedempte, gematigde zorg komt die bereikbaar voor iedereen is. Dat levert volgens mij niet de beste huur op. Dat is een vraag. Dan heeft de burgemeester mij geïnterrupteerd en gezegd: hou er rekening mee, geachte heer Van den Berg, dat de vraag van het bestuur aan het college is geweest: jullie gaan maar vergaderen of praten met gebruikers, maar zo kunnen wij ook niks. Toen heb ik de vraag teruggespeeld van: maar waarom is daar niks mee gebeurd sinds dat dan bekend is geworden? Daar wordt aan voorbij gegaan, daar is geen antwoord op gekomen, dus dat antwoord wil ik ook nog graag hebben. Tenslotte, en ik begrijp dat de burgemeester liever heeft dat de wethouder financiën dat gaat beantwoorden, maar goed, het maakt mij niet uit wie hem beantwoordt maar de vraag ligt er. Dan nog, ja, de allerlaatste vraag die ging over, en er wordt een beetje aan voorbij gegaan door de heer Stam. Ik had het niet alleen over of de wethouder met de fiets naar het gemeentehuis rijdt, maar het ging er vooral ook over bezoekers. Je doet het voor laagdrempeligheid dus de entree van het gemeentehuis, het nieuwe Brinkhuis, gaat alles op afspraak neem ik aan. Hoe ziet hij dat dan, even nog los van de kosten, dat dat allemaal daar vele malen beter gaat als ten opzichte van het huidige Raadhuis? Daar heb ik ook niet echt een antwoord op gekregen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Calis, wilt u deze vragen beantwoorden?

De heer Calis: Ja, ik zal mijn best doen, voorzitter, maar de kosten voor het verbouwen van de parkeerplaats dat lijkt mij typisch iets voor de wethouder openbare ruimte. Ik kan u wel vertellen dat de referentie naar een mogelijke huurverandering door kantoorbestemming van het Brinkhuis, ja, ik denk dat daar toch wat dingen door elkaar lopen in het idee van de heer Van den Berg. Met de parochie hebben we een bepaalde huur afgesproken die bepaald wordt door enkele parameters. De bestemming, en hoe het gebouw gebruikt wordt is daar zeker niet een onderdeel van. Ik denk weleens: was dat maar waar, want bijvoorbeeld om dat te illustreren, als de foyer nu fantastisch goed zou draaien en daar dus een café, en we maken er ook een restaurant van, dat zou dus aanleiding kunnen zijn voor de parochie om meer huur te vragen. Maar dan keer ik het ook om en zeg ik: ja, de verdiensten van de foyer die blijven ernstig achter bij de prognose, dus de parochie moet overgaan tot een huurverlaging. Nou, ik kan u vertellen dat dat soort argumenten ze niet voor gevoelig zijn. Ook in de hele opstelling van of dat nou een kantoor is of niet, hoe dat gebruikt wordt, dat speelt niet mee in de bepaling van de huursom. Mijn verwachting dat de huursom naar beneden is, gaat, is gebaseerd op een aflossing van een lening die de parochie heeft gedaan waardoor er minder rente verschuldigd is. Dat kan tot uitdrukking komen in de huursom.

De heer Van den Berg: Voorzitter, een kleine interruptie. Om de vraag te verfijnen: u heeft een huurovereenkomst, een gebruiksovereenkomst, et cetera. Daar hebben we ook in meegefinancierd. De vraag is ook: de bestemming van het Brinkhuis wordt straks hoofdzakelijk kantoor, dus de bestemming moet ook gewoon gewijzigd worden in kantoor want we kunnen niet gaan vergaderen in een sociaalmaatschappelijke bestemming met een kantoorfaciliteit. Op dat moment wordt de bestemming kantoor in het eigendom van de kerk, en dat is niet gelegenheidsbestemming alleen voor de gemeentebestuur. Dus op het moment dat het gemeentebestuur er ooit een keer vanuit gaat, onverhoopt, dan heeft het parochiebestuur of de eigenaar heeft een kantoorgebouw daar en niet meer een gebouw met een sociaalmaatschappelijke functie wat ooit de uitgangspunt voor de verhuur is geweest. Daar ging het mij om. U zegt dat dat niet uitmaakt, maar ik denk toch dadelijk dat wij een bestemmingswijziging moeten gaan doorvoeren en dat de parochie volgens mij heel zakelijk is er dan wel degelijk ook een punt heeft en zegt: ja, maar zo hebben we die afspraken in het verleden nooit gemaakt.

De voorzitter: De heer Stam.

De heer Stam: Ja, ik probeer een paar antwoorden te geven op vragen van de heer Van den Berg. Ik begrijp dat, wij hebben bij de hele kostenberekeningen wat betreft de inhuizing van het bestuur, dus het college, griffier en de gemeentesecretaris, door de firma Sweco een hele gedetailleerde opstelling laten maken. Daar zijn die kosten die wij vragen om te gaan maken op gebaseerd. Die entree die is daar nog niet in meegenomen. Het is een punt wat wel degelijk bekeken zou moeten worden, dus ik denk dat je dat mee moet nemen in de afweging, maar dat zal ... Het is nou niet zo dat dat tonnen gaat kosten, maar het is wel degelijk een punt waar je goed naar moet kijken lijkt mij. Het is misschien wel goed om nog even, want ik begrijp dat er nu wat misverstanden beginnen te ontstaan over kantorenbestemming. De maatschappelijke bestemming, want ook dat valt in mijn portefeuille, wat ik allemaal niet doe zeg. Dat zijn voorzieningen op het gebied van welzijn en zorg, volksgezondheid, cultuur, religie, onderwijs, verenigingsleven, opvoeding, kinderopvang en hier komt hij: openbaar bestuur en andere openbare en sociale voorzieningen. Dus ik weet niet precies waar de heer Van den Berg vindt dat het nu een kantoorbestemming gaat krijgen. Dus we gaan de pastoor ervan overtuigen dat wij een maatschappelijke functie hebben. Ik neem aan dat dat door de heer Calis uitvoerig zal worden toegelicht ook. Dan het punt van die entree heb ik iets van gezegd. Ik denk wel dat het een punt is waar we aandacht voor zullen moeten hebben. Ik denk ook dat het een punt is waar we aandacht voor zullen moeten hebben. Ik denk ook dat het een punt is waar gisteren ook in het overleg met, of de kennismaking met de nieuwe bestuurders aan de orde is geweest: is de entree van het Brinkhuis, of je er nou als gemeentebestuur gaat zitten of niet, is die nou in de functie die je daar wil hebben, is dat nou wel een erg aantrekkelijke binnenkomst? Nou, dat vonden ze eigenlijk met zijn allen ook niet. Ik denk dat dat een punt zal zijn wat zeker nog besproken zal worden in het komend overleg met de nieuwe raad van toezicht. Bezoekers, de vraag is of er voldoende parkeerterrein, parkeergelegenheid is. Er is natuurlijk behoorlijk wat, niet één meter voor de ingang maar er ligt natuurlijk aan de hele zijkant van de Brink een enorm parkeerterrein op zichzelf. Ook aan de kant van 'Handorf' het een en ander. Dus ja, op zichzelf denk ik dat dat wel voldoende is maar dat zullen we gewoon in de praktijk moeten gaan ervaren. Ik denk ook wel dat je daar een paar rekensommen op los kunt laten want dat hebben we nu nog niet gedaan. En dan, ja, ik denk dat de heer Vos de vraag niet beantwoord heeft gekregen over: kunt u de waarde van het sociaalmaatschappelijk werk, als ik het zo mag zeggen, kwantificeren? Dat lijkt mij, ik weet niet, hij geeft er zelf les in. Lijkt mij een buitengewoon ingewikkeld vraagstuk waar wij ons tot nog toe niet aan hebben willen wagen. Het lijkt mij ook niet verstandig, zeg ik maar voor mezelf sprekend, om dat nu te gaan doen. Het punt van solvabiliteit en herwaardering, ik weet niet of de heer Calis nog behoefte heeft om daar wat van te vinden? Was ook een vraag die opnieuw herhaald is.

De voorzitter: Mijnheer Calis, gaat uw gang.

De heer Calis: Ja, die vraag over solvabiliteit die werd dacht ik aan andere raadsleden gesteld. Ik denk dat ik daar voldoende duidelijk over geweest ben. Ik wil nog wel even ingaan de opmerkingen die de heer Van den Berg maakt over de huuropbrengsten van betaalbare medische zorg. Ik kan de samenhang van zijn betoog niet helemaal volgen omdat aan de ene kant pleit hij dus voor vergaderingen te houden in Eemnes, waarmee hij volgens mij illustreert dat het verstandig zou zijn om dat niet langer in het Raadhuis te doen. Daaruit leid ik af dat het toch wel een goed idee zou kunnen zijn om het raadhuis te verkopen. Als het raadhuis verkocht wordt, dan zijn de opbrengsten in elk geval niet relevant voor de gemeente, want die zijn dan voor de eigenaar. Dus ik snap niet helemaal wat ik met die vraag moet, eerlijk gezegd.

De heer Van den Berg: Moet ik het verduidelijken, voorzitter? Want ik begrijp dat de heer Calis er inderdaad niets van snapt. Waar het om gaat, is: wij suggereren dat er een ziekenhuisje -nou, laat ik het dan iets

volwassener zeggen- een medisch centrum kan komen. Dat is de visie daarop. Dan gaat het erom: wat voor medische zorg komt daar? En dan, als je gaat verkopen, wil je denk ik zo'n hoog mogelijke verkoopsom hebben. En dat houdt in dat dat toch al gauw richting in ieder geval commerciële zorg gaat. Want dat kan altijd meer hebben als minder commerciële zorg. En mijn vraag was en is: op het moment dat je daar conclusies aan verbindt om het salonfähig te maken naar het dorp, dat daar ook toegankelijke medische zorg komt, dan heb ik daar de conclusie aan verbonden dat dat niet de topzorg is waarmee je een hogere verkoopsom kan realiseren. Dus wij gaan aan de voorkant bij de verkoop -doordat het algemene, toegankelijke zorg moet zijn- gaan we al inboeten op de verkoopsom. En dat is volgens mij wel degelijk voor de gemeente relevant.

De heer Calis: Ja, ik denk toch dat er nu sprake is van een opeenstapeling van misverstanden. Kijk, Cushman & Wakefield heeft in dat rapport -is beschikbaar, is neem ik aan ook gelezen door de raad- zelfs met de opbrengst er nog bij, alhoewel dat geheim is ... Daar is natuurlijk door ons juist gevraagd, in de redenering die ik net heb laten horen, van de anderhalvelijnszorg, daar heb je het helemaal niet over: dan gaan wij topmedische mensen binnenhalen, of instituten, instellingen. Wat je daar wilt doen, is dat je een compleet anderhalvelijnszorgpakket wil aanbieden. En ik heb daar een paar voorbeelden van genoemd. Dat is bijvoorbeeld een apotheek. Er zit al een tandarts, er is een fysiotherapeut. Daar zou bijvoorbeeld een orthopedisch centrum -wat de huisartsen dolgraag willen- dat je een klacht, iemand die binnenkomt met een potentieel gebroken been of weet ik wat dan ook, even door een röntgenapparaat kunt halen. En kunt laten checken door een orthopeed die daar een keer per dag of twee keer per dag, of twee keer in de week aanwezig is. In dat soort zorg zit ik te praten. Ik heb het helemaal niet over specialistische openhartoperaties, of iets dergelijks. We hebben het over normale -en als je daar de literatuur op nakijkt, dan heb je het over anderhalvelijnszorg- en dat is de opdracht geweest die Cushman & Wakefield van ons heeft meegekregen. Dat staat ook letterlijk in dat rapport. En dat leidt uiteindelijk tot een opbrengst zoals wij die op dit moment, door Cushman & Wakefield geschat, hebben gebruikt in de rapportage zoals die naar de raad is gegaan. Dus ik denk niet dat dit de werkelijkheid is, zoals de heer Van den Berg die nu ... Want hij probeert nu de opbrengst naar beneden te praten. Als we die topspecialistische functies erin zouden hebben, gaat de opbrengst omhoog. Zo zou je het eigenlijk moeten zeggen even.

De heer Van den Berg: Maar het belang van de gemeente bij verkoop van vastgoed is tegen een maatschappelijke waarde verkopen. Althans een maatschappelijke marktwaarde. En dit is in dit geval dan ook een medische bestemming. Want ik ga er even vanuit dat als wij daar de boel verlaten, de bestemming volledig medisch dan is. En daar kan je in het bestemmingsplan volgens mij niet het woord 1,5 m-zorg in, dan wordt het een medische functie. En daarmee, dat bedoelde ik te benadrukken, dan ga je gewoon ook als een goeie verkoper voor de hoogste prijs. En dan ga je niet aan de voorkant al een specifieke zorg benoemen die eventueel een lagere verkoopopbrengst tot gevolg heeft. Maar goed, dit is ook een politieke discussie aan het worden. Ik heb heel goed begrepen waar het over gaat. En ik probeer ook geen misverstand te creëren. Volgens mij is dit gewoon waar het om gaat. En dat gaan we volgende week herhalen.

De voorzitter: Goed, ik zou ...

De heer Vos: Ik heb ook nog steeds één vraag niet beantwoord gekregen. Ik weet niet of de burgemeester die nog gaat beantwoorden, of een van de wethouders. En dat is toch de prangende vraag dat ik meegekregen heb dat ik zéér wel moet overwegen dat het vorige bestuur aan het college heeft meegegeven dat het college/het gemeentebestuur altijd erg lastig was. Omdat die met alle gebruikers van het hele Hart van Laren zelfstandig afspraken maakt. En dat dat dan nu de opdracht is aan het nieuwe bestuur om dat niet te doen. En dan vraag ik -heb ik de vraag teruggelegd- waarom is dat niet als eerste gebeurd, dat het nieuwe bestuur

gewoon die huursommen en al die contracten gewoon gaat uitvoeren, in plaats van dat het college dat doet? Daar heb ik geen antwoord op gekregen.

De voorzitter: Heer Calis.

De heer Calis: Ja, het is een beetje, als je een koe van achteren kijkt, dan weet je alles. Dat bestuur is afgetreden vanwege de redenen die ik genoemd heb. En een van de redenen dat het bestuur aftreedt, was altijd het enorm geharrewar over de cijfers, over de huur, over de betalingen, over de subsidie. En die insteek leidde steeds tot onenigheid, meningsverschil, oplopende emoties. Waar het mij om ging, om de insteek, is dat in elk geval het duidelijk is dat daar een zeer gezamenlijk gevoel is welke kant het op moet. En hoe we het Brinkhuis het liefste als bruisend Hart van Laren weer kunnen realiseren. Financiën zijn daarbij een tweede overweging, die ik zeker niet de voorhand willen laten nemen in de discussie. En die hebben we dan ook duidelijk met het nieuwe bestuur, met de nieuwe directeur, niet vooropgesteld. We hebben gezegd: laten we nou eerst kijken hoe we deze zaak beter kunnen veranderen en in gang zetten. Dat dat niet eerder is gebeurd, het was een voldongen feit dat het oude bestuur was afgetreden. Ik heb daar zelf nog pogingen ondernomen om te zeggen van: "Menen jullie dat nou echt? En als we nu samen de andere kant opgaan?" Zeiden ze: "Nou, helaas is ons vertrouwen in een samenwerking dusdanig ondermijnd dat wij daar niet aan beginnen." Dus daarom is het ook gelopen zoals het gelopen is. En zo snel als mogelijk is, zorgvuldig, met alle inbreng van de raad -zoals ik al net zei- uitgebreide bespreking van nieuwe governance van het Brinkhuis. Wat hier meermalen in de raad is langs geweest. Dus het lijkt mij dat de vraag van de heer Van den Berg daarmee afdoende is beantwoord.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Vos: Ik blijf hangen met de vraag. Het is goed dat de toelichting komt, hoor, voor het debat. Het bestuur heeft, dat was een zwaar hangijzer, meegegeven. Zo is mij net meegegeven. Maar toen, dat bestuur is volgens mij vorig jaar ergens afgetreden, ergens rond de zomer. Even zo uit mijn hoofd gezegd. Toen was het college al tweeënhalve, drie jaar onderweg. Als dat bestuur toen op dat moment technisch dat ook al als een beperking heeft ontvangen, waar is dan op dat moment het niet zo gegaan dat het college heeft gezegd van: ja, daar heeft u gelijk in. Dat zien wij als een beperking voor u, bestuur, nieuwe directie. U gaat dat gewoon doen. Dat komt dan nu naar boven. Maar dat had dan ook vorig jaar, anderhalf jaar geleden toen dat bestuur is opgestapt, was dat kennelijk een argument. Maar dan nogmaals, ook dit wordt nu politiek. Maar ik mis de technische samenhang. En de uitleg van de wethouder is, vanuit zijn positie. Maar als ik er gewoon van afstand naar kijk, dan blijft dit gewoon een uitleg die niet te bevatten is.

De voorzitter: Ik mag u er wel op attenderen dat dit punt al eerder in de raad, in de commissie geweest is. Van dit punt, in samenhang met het Hart van Laren.

De heer Vos: Maar nu werd, bij mijn inbreng, werd mij verweten dat ik iets zou missen in mijn overwegingen. En vandaar dat ik erop inga. Kennelijk mis ik iets in mijn overweging. Maar als je dat uitpelt en over door debatteert, komen er ook weer andere vragen boven. Dus ik dank u dat ik er nog even op in mocht gaan. En volgende week is er weer ...

De voorzitter: Ik wou nu dit punt afsluiten en doorgaan. Nee, ik heb geen derde ronde gedaan.

De heer Stam: Microfoon.

De voorzitter: Ja, dat wou ik direct doen, ja. Ik wou het doorleiden naar de raad. Ja, ik wil het doorleiden nu naar de raad.

De heer Vos: Nou begrijp ik het even niet meer, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: U heeft net uw vraag herhaald. De heer Stam heeft ...

De heer Vos: Dat is helemaal niet waar. Ik heb juist gezegd dat ik nog antwoord op mijn vraag wilde hebben, die niet beantwoord is. En dan kunt u al zeggen: nou, dat kan niet meer. Maar dat vind ik wel een beetje een raar model, eerlijk gezegd. Ik gaf daarstraks aan: ik heb nog twee vragen waar ik geen antwoord op gekregen heb. Toen bent u naar mijnheer Van den Berg gegaan. Heeft u gezegd: mijnheer Van den Berg, welke dingen wilt u graag nog weten? Mijnheer Van den Berg krijgt antwoord. Ik weet niet of dat bevredigd is. Dat is aan hem. Maar ik had nog twee vragen, waar ik nog steeds geen antwoord op gekregen heb. En dan kunt u zeggen: we gaan geen derde ronde doen. Nou, doen we geen derde ronde. Maar dan wil ik nog graag uitbreiding van de tweede ...

De voorzitter: Volgens mij zijn ze beantwoord. Maar, stelt u ze.

Mevrouw Niekus: Interruptie, voorzitter, mag ik iets vragen? Iets voorstellen? Misschien is het handig als deze twee vragen schriftelijk gedaan worden. En dat er dan op geantwoord wordt. Want ik denk eigenlijk dat er allemaal twee vragen per fractie, zouden volgens mij voldoende zijn. En de rest kan je allemaal schriftelijk opsturen. Kunnen de wethouders er allemaal op reageren. Maar dit, we zijn nu bijna tweeënhalve uur bezig over één onderwerp. En ik weet, het is een heel belangrijk onderwerp. Maar hier wordt wel heel veel woorden gebruikt om de avond maar zolang mogelijk en ingewikkeld ... De inwoners die begrijpen er niks meer van. Dus ik stel voor: twee vragen per fractie. En dan zou het genoeg moeten zijn.

De heer Vos: Ja, maar als je dan twee vragen stelt en je krijgt er geen antwoord op, mevrouw Niekus. Dan kunnen we net zo goed lekker voetballen gaan kijken de hele avond. Want dan gebeurt er ook niks. Ik vind dit echt een hele merkwaardige reactie die u nu heeft. Want een normale vraag, daar kan een antwoord op komen. En als je na zelfs twee pogingen geen antwoord krijgt. En u gaat dan suggereren: nou, stelt u die vraag dan maar schriftelijk. Dan is dat eigenlijk een beetje merkwaardig.

Mevrouw Niekus: Mijnheer de voorzitter, er zijn ook nog andere onderwerpen.

De voorzitter: Nu geen discussie... Mijnheer Vos, wilt u de vraag herhalen, of niet?

De heer Vos: Ja, dat wil ik heel graag.

De voorzitter: Graag dan nu. Geen discussie, nu die vraag.

De heer Vos: Goed. Ik ga ze nogmaals herhalen. Mijn vraag was eigenlijk heel simpel. En hij is ook eigenlijk impliciet al de hele tijd aan de orde geweest. U heeft het over service voor de burgers, bereikbaarheid voor de bezoekers, laagdrempelig, persoonlijke benadering. Medische hulp die graag zou worden gevonden. Dat zijn allemaal elementen die ik juist van u gewogen wilde zien: wat vindt u nou belangrijk, wat vindt u nou minder belangrijk? Wat vindt u belangrijk? Dat die burger dicht bij de raad is? Of dat die minder dicht bij de raad is? Wilt u dat die burgers allemaal medische zorg krijgen? Of vindt u dat minder zwaar wegend als dat we allemaal ons paspoort live en direct overhandigd krijgen? En het schijnt dat ik daarin les geef, zegt mijnheer

Stam. Ja, ik denk nog niet wat ik morgen ga doen, maar dat volgens mij nog niet. Maar dat is wel een heel belangrijk element. En volgens mij zitten we daar ook de hele tijd over te steggelen. Wat vinden we nou belangrijk, behalve die centen? En wat vinden we nou echt de moeite waard? En als ik vraag, mijnheer de voorzitter, om daar een weging aan te brengen, dan vindt mevrouw Niekus dat ik dat schriftelijk af ga doen. Maar dat kan toch helemaal niet? Dat is toch onzin? En dan mijn tweede vraag. En misschien is dat voor mijnheer Wegter interessant. Ik vroeg: medisch centrum, is dat dan reden om het gemeentehuis te willen verkopen? Nou, ja, nou, daar kreeg ik een beetje halfslachtig antwoord. Als dat dan zo is, waarom stond dat niet in het coalitieakkoord? En wel de verkoop van het gemeentehuis? Dat zou mijnheer Wegter ook bevreemden, denk ik. Dus mijn vraag ga ik nogmaals herhalen: is de motivatie om het gemeentehuis te verkopen de zo gewenste vorming van een medisch centrum? En u kunt heel veel zuchten, mevrouw Niekus, maar het is écht mijn vraag.

Mevrouw Niekus: Als u de volgende keer uw vraag gewoon kort stelt, dan snapt iedereen waar u het over heeft. Dank u wel, voorzitter.

De heer Vos: Ik geloof niet dat u het begrijpt.

De voorzitter: De heer Stam, wilt u deze vraag beantwoorden?

De heer Stam: Ja, ik heb de vragen nog eens gehoord. En ik heb op het medisch centrum volgens mij al een antwoord gegeven. Zelfs geloof ik twee keer, inmiddels. We kunnen wel blijven vragen. Maar ik heb gezegd: in het coalitieakkoord staat dat wij een onderzoek zullen doen naar de verkoop van het raadhuis. Daar staat helemaal niet bij wat daar de precieze achtergrond van was. Als dat gevraagd had kunnen worden, had u dat vier jaar geleden moeten doen. En ik heb aangegeven dat de achterliggende reden was dat we het belangrijk vonden dat dat concept zou worden vervolmaakt. En dat natuurlijk wij niet achterlijk zijn en ook het idee hebben: het zou wel onplezierig zijn als we daar een miljoen euro aan gingen verliezen. En dus in die zin hoopten we op een gunstig resultaat. En daar hebben we dat onderzoek voor gedaan. Het onderzoek gaat heel sterk uit van de invulling van die medische functie. En komt uiteindelijk tot een conclusie dat het ook financieel nog een haalbare kaart is ook. Dat heb ik duidelijk gemaakt. En ik snap niet wat daar onduidelijk aan is. En als u het heeft over de afweging waarvan ik heb gezegd: wij voelen - althans ik spreek nu even niet namens het college, dan zouden we elkaar even moeten consulteren- maar ik denk niet dat wij er behoefte aan hebben om daar nou een uitgebreide studie aan te wijden. Wij hebben van dat raadhuis duidelijk gemaakt wat de waarde is die wij aan het raadhuis zouden willen gaan toekennen. Er is duidelijk gemaakt dat we -en dat heeft de burgemeester volgens mij heel uitdrukkelijk, en andere wethouders zijn er ook op ingegaan- duidelijk gemaakt dat de waarde die we aan het Brinkhuis toekennen, en mijnheer Wegter heeft er naar gevraagd, een sterke maatschappelijke functie is in een heleboel onderdelen. En we hebben duidelijk gemaakt dat we grote waarde hechten aan het feit dat het bestuur in het Brinkhuis komt, om dicht bij de burger te zijn. Nou, als u daar nou punten aan wilt toekennen, vind ik het allemaal prima. Maar dat zijn de waarden die wij op een rijtje hebben gezet. Dat is de reden dat wij uiteindelijk tot dit voorstel komen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde het voorstel raadsbesluit doorverwijzen naar de raadsvergadering van volgende week, als bespreekpunt. Ik wil alleen het college wijzen: in het raadsbesluit wat bij de stukken zit, daar wordt verwezen onder punt 2, naar punt 2a. Maar er is geen 2a. Dus waar de 266.000 euro voor is, is voor een ander doel. Dus dat getal moet aangepast worden.

De heer Vos: Voorzitter, dat heeft dus niemand gezien, behalve u.

De voorzitter: Dat is wat anders, ja.

De heer ...: Daarom hebben we hem er ook in gestopt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil voorstellen vijf minuten de vergadering te schorsen. De heer Stam, ik wil beginnen.

5.2 Opstart verkoop Raadhuis

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. En wil naar punt 5.2, onderwerp: opstart verkoop Raadhuis. In dat vorige raadsbesluit hebben we het hier al vrij veel over gehad. Dus ik hoop dat u alleen nieuwe zaken, technische zaken doet, geen politieke zaken. Want dat doen we volgende week. De heer Stam wordt bijgestaan door Frank van de Graaf, behandelend ambtenaar. Welkom. Mijnheer Jacobse, mag ik u het woord geven? Pardon, de heer Stam, wilt u eerst uw inleiding nog houden?

De heer Stam: Als je het niet erg vindt, gelet op de tijd, zou ik ... Want ik ga dan toch datgene herhalen wat hier ook op papier staat.

De voorzitter: Oké.

De heer Stam: Zou ik dat willen overslaan.

De voorzitter: De heer Jacobse.

De heer Jacobse: Dan heb ik een verrassing voor u: dat doe ik ook. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Wat doet u ook?

De heer Jacobse: U bent aan de beurt.

De heer Vos: Oh, dan doe ik het ook.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, de complimenten aan de voorzitter. Want inderdaad, doordat we in de vorige termijn, bij het vorige onderwerp ruim de tijd hebben gekregen, kan het ook allemaal wel misschien iets korter. Want eigenlijk is dit alleen maar politiek. Ik probeer er nog een technische vraag uit te vissen. Het is straks genoegzaam gegaan over de visie en over het medisch centrum, laat ik het zo nu noemen. Maar in de afgelopen periode is ook wel eens een keer ergens in een debat langsgekomen: er kan ook op die plek wat anders. Nou, of je er nou sociale woningbouw moet willen, of et cetera. Maar het is een belangrijke plek midden in ons dorp. En ik vraag me eigenlijk, technisch gezien af -natuurlijk, begrotingstechnisch verkast het gebouw met een waarde van de ene kant van de balans naar de andere kant- als het straks liquide is gemaakt. Maar waarom kiest het college er niet voor om, los van de discussie of we gaan verhuizen, om een goede visie te hebben op het centrumgebied? En de wethouder die haalde straks aan, in het vorige onderwerp, de toekomst van de school, College De Brink, dat er ook allemaal veranderingen, teruglopende aantallen. Hij noemde daar zelfs een periode dat hij niet wist of tussen de vijf en de tien jaar hoe het er dan met De Brink

voorstaat. En mijn technische vraag is of die overwegingen, in technische aard, zijn meegenomen om nu tot het voorstel te komen om nu te gaan verkopen, anno nu? Op een moment dat geld op de bank heel weinig waard is - en schuine streep stenen en vastgoed in ons dorp sky-high is- wat dan de technische afwegingen zijn, financieel, om dan nu te gaan verkopen. U hoort aan mijn vraagstelling al dat het bijna onmogelijk is om daar niet politiek te vragen. Maar dit is ook de enige vraag die ik heb. Voor nu.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Jong, Liberaal Laren.

De heer De Jong: Ja. De vorige keer heeft de wethouder Financiën al aangegeven -want toen had ik gevraagd een financiële analyse te maken, over een aantal jaren; kosten, opbrengsten mee te nemen en te kijken hoe het is bij verkoop en behouden door de gemeente- maar ik vraag het nu nog een keer. Ik hoop dat het, omdat we nu wensen en bedenkingen mogen aangeven, dat dit ook echt de volgende keer ook dan gebeurt. Ja, wordt er volgende week besloten om die gemeente te verhuizen, ja, dan kan het beperkt blijven tot verkoop en behoud. En niet meer de wisselwerking tussen wel en niet de gemeente in te laten. En anders blijft de gemeente daar, dan zou ik ook die beide afwegingen graag willen zien. Mijnheer Vos kwam daarnet met een uitspraak om die verkoopwaarde om die in de balans te zetten. Ik heb toch nog twee opmerkingen. Cushman & Wakefield is met een bedrag gekomen, een fors bedrag. Maar er zijn ook andere bedragen. De WOZ-waarde van de gemeente van het raadhuis is 2.000.533. En de boekwaarde 2,2 miljoen. Die WOZ-waarde is de marktwaarde. De gemeente schat in dat dat de marktwaarde is, waarvoor je hem kan verkopen. En dat betekent dus dat we dan maar drie ton winst maken. De volgende is ...

De heer Wegter: Punt van orde, voorzitter.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Wegter: Ik heb de indruk dat nu misbruik gemaakt wordt van de gegevens die geacht worden op dit moment niet publiek te zijn.

De heer De Jong: Dat is niet waar, mijnheer. Want dit staat in de jaarrekening.

De heer Wegter: Ik denk dat het verstandig is, mijnheer De Jong, om dit soort bedragen en dit soort opmerkingen niet te maken.

De heer De Jong: Dit klopt niet, voorzitter. Deze staan in de jaarrekening. Iedereen kan ze lezen in Laren. U heeft geen financieel verstand. Dus u moet geen opmerkingen maken die niet kloppen.

De voorzitter: Mijnheer De Jong ...

De heer De Jong: Ja, dit klopt gewoon niet. Het staat in de jaarrekening. Iedereen kan het nalezen in het dorp.

De heer Van den Berg: Voorzitter, u met uw belegenheid, kunt u even één klein punt van rust inbrengen? Want dit gaat nergens meer over de inhoud.

De voorzitter: Nee, toch?

De heer De Jong: Goed. '2:24:40.3', op dit moment ligt de huurwaarde -die is ook terug te lezen uit de jaarrekening- ligt ongeveer op drie ton. Een projectontwikkelaar betaalt ongeveer tien keer de huurwaarde voor een pand. Dat betekent dat die drie miljoen zou willen over hebben voor dit pand. Dat zijn de waardes

die in Nederland gebruikelijk zijn in de vastgoedmarkt. Dus misschien dat die veel hogere opbrengsten ziet met andere huurders, dat hoger wordt. Maar dit is op dit moment. Dus mijn vraag is -want dan zou de boekwinst maar acht ton zijn- ja, gaan we verkopen voor acht ton? Dus wat klopt nu? De waarde die de gemeente geeft, of de waarde die in de markt gebruikelijk is? Of de waarde van mijnheer Cushman & Wakefield? Ik weet het niet. Dus ik denk, ja, ik vraag het nu. Maar ik denk dat het college daar ook al naar had moeten kijken. En ons had moeten aangeven: nou, deze dingen liggen er. En hoe zit dat nu? Wat klopt nu? Ik weet het niet. Dus oprecht, dit is een oprechte vraag van: hoe zit het nu? Wat is de waarde en waar zijn we mee bezig?

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Jacobse.

De heer Jacobse: Ja, ik begin me een beetje te ergeren. Er is een mate van vertrouwelijkheid afgesproken over cijfers. En ik heb nu toch echt het idee dat we hier met elkaar praten alsof er niks aan de hand is.

De heer De Jong: Dit staat in de jaarrekening. Dit kan iedereen nalezen. Ik noem helemaal niets van Cushman & Wakefield. Dat mogen we niet zeggen. Dat doe ik dus ook niet. Maar dit staat gewoon in de jaarrekening. Als u de jaarrekening leest, kunt u deze dingen terugvinden.

De heer Jacobse: Maar u suggereert toch dat hier een discussie over komt. Of niet? Of op zijn minst de antwoorden van de wethouder?

De heer De Jong: Ja, zeker.

De heer Jacobse: Dat is dan duidelijk.

De heer De Jong: Ja. De vraag, tweede vraag. Zitten de huisartsen marktconform? Of zitten ze niet marktconform? En als er straks verkocht wordt, wat gaan de nieuwe eigenaren doen? Willen die dan de huren verhogen van die huisartsen en andere mensen? Dus ja, dat is een vraag. Of ze dus marktconform zitten of niet. En wat gaat het college doen met de wensen en bedenkingen? Want die gaan we nu geven. Komt er daarna een nieuw beslisvoorstel, wat naar de raad komt? Of gaat daarna het college beslissen, zelf beslissen hoe het verder gaat? Hoe gaan we daarmee om?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Midden, VVD.

De heer Van Midden: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb geen vragen verder.

De voorzitter: Heer Wegter.

De heer Wegter: Een vraag. Er worden uitgangspunten genoemd bij de vervreemding van het gebouw. Ik vind het wordt vervreemding zo interessant. Het is verkoop, maar men zegt vervreemding. Oké. Bij die uitgangspunten wordt niet genoemd de mogelijkheid, optie wellicht, dat een deel van het gebouw vooraan op een of andere wijs zou kunnen worden geëxploiteerd. Of is het de bedoeling dat hoe dan ook het totale oppervlak alleen een maatschappelijke bestemming moet hebben? Kortom, het is niet denkbaar dat de koper bijvoorbeeld daar voorin een aantal appartementen gaat bouwen, bijvoorbeeld. Gewoon voor de verkoop. Dat is uitgesloten, begrijp ik. Daar zou ik graag duidelijkheid over hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Het college? De heer Stam.

De heer Stam: Ja, ik probeer korte antwoorden te geven. Die vervreemding, ja, het is wel een vreemd woord. Maar soms heet het toch zo in het jargon. Een vervreemding, of het te verkopen. Wat wij in het Cushman & Wakefield-rapport hebben gevraagd, is ons een waardering te geven. En ook de kansen aan te geven voor de mogelijkheid tot verkoop in het kader van een uitbouw naar een -zoals ik het net heb genoemd- die anderhalvelijns medische zorg. Daar hoort niet in thuis appartementen of wat dan ook. Daar is duidelijk uitgegaan van die uitgangspunten. En dat zou ik zelf ook willen handhaven. En als u daar andere bedenkingen over heeft, kan dat natuurlijk. Maar dan is dat niet wat het college op dit moment voor ogen heeft.

De heer Wegter: Oké.

De heer Stam: Nog even terug dan naar de opmerking van mijnheer De Jong. Kijk, natuurlijk is het zo -maar daar kan mijnheer Calis beter dan ik nog wat over zeggen- maar ik weet uit eigen ervaring dat soms de WOZ-waarde niet helemaal weerspiegelt de waarde in het maatschappelijk verkeer. Dat merken we. Soms haalt de werkelijkheid ons snel in. En als u het heeft over tien keer de huurwaarde, dan heeft u het over een periode van denk ik wel twintig jaar geleden. Want er worden op dit moment, is het zeer gebruikelijk om achttien tot twintig keer de huurwaarde te betalen, hoor. Dus dat is een veel gebruikelijkere. Want u kent ook de rente en de rentabiliteit op dit moment in de markt. Kunt u zelf ook wel uitrekenen wat voor factor je behoort te gebruiken bij het verkopen van onroerend goed. Dus die tien keer dat is echt een achterhaald idee. Die huisartsen marktconform. Volgens mij, uit die tijd dateren die contracten nog, dus u weet zelf of ze marktconform zijn. Maar we hebben tegelijkertijd met Cushman & Wakefield afgesproken dat de contracten die op dit moment bij de huidige huurders lopen -als we in de verkoop gaan, in het geval dat we in verkoop gaan- door de kopende partij dienen te worden gerespecteerd. Ik kan me voorstellen dat dat ook de raad tegen ons zal zeggen: dat dient u als voorwaarde mee te nemen in uw verkoopvoorwaarden. Dus wat dat betreft. En het verhaal van de kosten en de baten, ik weet niet, er is een vraag rechtstreeks aan mijnheer Calis gegaan. Dus laat ik dit maar even aan hem over. En dan de vraag van CDA: kan er ook wat anders? Ja, wij hebben duidelijk een keuze gemaakt voor dat medisch-maatschappelijke concept. En waarom niet? Ja, omdat we geloven dat dat voor de burger en de inwoners van het dorp een betere zaak is dan andere zaken dan dat in dat pand te huisvesten. Bovendien is het natuurlijk zo dat op dit moment een belangrijk deel van de huisvesting al wordt ingenomen door diezelfde mensen die die medisch-maatschappelijke functie vervullen. Dus het is een kwestie van veredelen, of verbeteren, of uitbreiden. Anders zou je namelijk die medische functie die er in zit, die zou je dan weer moeten uitponden. En dat lijkt me niet een verstandige keus, wat het college betreft.

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Ja, dank u wel, voorzitter. Eventjes over dat langetermijnvisie, waar de heer De Jong om vroeg. Kijk, wij hebben een zeer zorgvuldige analyse gemaakt van zowel de structurele als de incidentele voordelen van deze transactie. En de structurele voordelen die openbaren zich al op korte termijn. En als je dat over tien jaar gaat bekijken, dan zal dat tien keer die structurele effecten zijn. Dus ik zie niet zo in wat daar nog aan meer inzicht van moet komen. Dat financiële voordeel is glashelder. Dan zegt de heer De Jong iets over de WOZ-waarde, de marktwaarde en daarbij geldt ook nog eens een keer de boekwaarde. Dat zijn drie afzonderlijke begrippen. Heel veel huizen in Laren hebben een WOZ-waarde ... En hij heeft gelijk als hij zegt: dat wordt verondersteld de waarde in het vrije verkeer in de markt te zijn. Maar we zien allemaal dat, zeker nu, veel huizen -met name de nieuwere huizen- die zijn gebouwd voor een miljoen, gaan in de verkoop voor 1,2 vraagprijs. En worden verkocht voor 1,4. En ja, dus de boekwaarde bij de eigenaren was een miljoen, de WOZ-waarde waarschijnlijk ook. Maar wat dan de marktwaarde is, is wat ervoor betaald wordt. Waar we het

hier over hebben, het financiële voordeel, is niet over WOZ, maar over de geschatte opbrengst van de verkoop minus de boekwaarde. En dat betekent ... Dus dat is een aanmerkelijk verschil. Want een eerdere uitspraak van de heer Vos, die zei van: dat maakt niet uit of het nou steen is of geld wat op de balans staat. Dat klopt ook als je er geen winst op maakt. Als je de gemeentehuis verkoopt tegen de boekwaarde, dan maakt het inderdaad niks uit. Het gaat erom inderdaad dat die aanzienlijke overwaarde gerealiseerd wordt en ten gunste kan komen van de algemene reserve. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Vos, wilt u nog?

De heer Vos: Ja, mag ik een verhelderende vraag stellen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Vos: Ja?

De voorzitter: Ja.

De heer Vos: Ja, u noemt, mijnheer Calis, dat bij die verkoop de financieel structurele voordelen op de lange termijn gaan ontstaan. Toch? Dat heb ik u juist horen zeggen, toch?

De heer Calis: Ik zei: er zijn onmiddellijk structurele voordelen die over een langere termijn alleen maar meer zullen worden.

De heer Vos: Ik dacht dat ... Ja, oké, ik probeer het te parafaseren. Welke zijn dat dan? Zou u mij daar een of twee voorbeelden dan van kunnen noemen?, Behalve dat het dan misschien leuk op de balans staat. Maar volgens mij gaan we het opeten, toch? Of zie ik dat verkeerd?

De heer Calis: Nee, u moet niet het structurele en incidentele door elkaar gooien, mijnheer Vos.

De heer Vos: Weet ik wel, mijnheer de wethouder.

De heer Calis: Structureel betekent dat we minder lasten hebben aan het huidige gemeentehuis en minder subsidie voor het Brinkhuis. Dat is structureel. Dat is een absolute no-brainer.

De heer Vos: Maar het is dan toch niet ten gevolge van de verkoop? Want dat zie ik niet als voordeel. Ja, dat is een besparing. Maar dat is niet ten gevolge van de opbrengst, neem ik aan.

De heer Calis: De besparing die we kunnen realiseren voor het raadhuis, die kunnen alleen te gelde worden gemaakt als je het verkoopt.

De heer Vos: Dus het gaat alleen om een besparing. Dat is het enige structurele. Maar u kunt toch wel ja of nee zeggen?

De heer Calis: Het is toch niet te geloven, mijnheer Vos.

De heer Vos: Waarom niet?

De heer Calis: ik heb het hier nou drie keer uitgelegd. En gezegd: het incidentele aspect is dat er een zeer belangrijk financieel voordeel is bij de verkoop.

De heer Vos: Ja.

De heer Calis: Dus waarom herhaalt u nu de hele tijd ...

De heer Vos: Nee. Nee, nee, nee, nee. Echt, ik ...

De heer Calis: ik heb er meer dan genoeg van.

De heer Vos: Nou, daar zal u toch echt genoeg mee moeten nemen dat ik af en toe dingen ... Ik vroeg u de structurele voordelen. En daarvan zegt u: dat zijn dus de besparingen die we hebben op de huisvesting. Dat heb ik dan goed begrepen?

De voorzitter: De heer Van den Berg?

De heer Van den Berg: Ja, de verfijnde vraag. Toen de wethouder net antwoordde over de visie, betrok ik daar ook de scholengemeenschap bij. Een observatie dat misschien over vijf of tien jaar die scholengemeenschap daar misschien wel helemaal niet meer is. En in dat verband vroeg ik of -maar ik kan het ook volgende week herhalen, maar dan is het een politieke vraag- maar ik vroeg me af in die belangenafweging van dat medisch centrum -ik neem aan dat die iets eerder is gemaakt, want nu komt het huisvestingsgebeuren met die scholen oppoppen- of dat niet tot een veranderend inzicht komt als wij ons vastgoed daar verkopen, aan de Eemnesserweg. Met daarachter een vrij groot terrein voor een scholengemeenschap. Of dat nu dan handig is om nu, op de korte termijn, een winst te maken, of dat dat met een vooruitziende blik toch handig is om het niet te verkopen. En dan niet omdat ik dat niet wil, dat staat dus los van het vorige onderwerp, maar daar is de wethouder niet op ingegaan. En dat brengt mij ook nog even bij de vraag, voorzitter, en dan kijk ik even naar u. Het is een beetje van procedurele aard. Het vorige onderwerp dat zijn vier varianten. En ik had toen nog een vraag van: op het moment dat ik bijvoorbeeld in die variant zou zeggen "B en W blijft in het raadhuis en wij gaan hier vergaderen". Moet ik dat dan met een amendement doen, of -want ik heb wel eens begrepen dat, je kan alleen maar kiezen uit die vier varianten. En dat is 1,2, 3 of 4.- of moet ik dan nog een amendement indienen? En dat hangt ook wel een beetje met dit verhaal samen. Van: gaan we wel of niet verkopen? Dus kunt u daar nog iets over zeggen, als voorzitter?

De voorzitter: Wel of niet verkopen staat hier gedeeltelijk los van. Er wordt alleen aan de raad gevraagd -niet bent u ervoor of tegen- eventuele wensen en bedenkingen als raad op te geven. Niet als individuele partij. Dus we moeten volgende week met elkaar, als raad, met bedenkingen en wensen komen. Dat is de ene discussie. En als u op het vorige -dat zijn raadsvoorstellen- als u daar een ander voorstel wil, is dat een amendement.

De heer Van den Berg: Ja, oké, dank u wel. Ja, helder.

De voorzitter: Nee. Als u uw vraag nog eens ... Gaat uw gang.

De heer Calis: Om mijnheer Van den Berg. Want anders krijgen we misschien toch weer mijn vragen niet beantwoord. Ik heb alleen daarvan gezegd: ik kan -zoals de Amerikanen zeggen "the future is not what is used to be"- ik heb alleen maar, ik heb het ook zo genoemd, een speculatieve gedachte hebben dat misschien over vijf tot tien jaar misschien wel eens die Brink weg zou kunnen zijn. Maar ja, om daarop je koers te bepalen, dat

lijkt mij een tamelijk onzinnige bezigheid. Ik vind dat je op dit moment moet kijken naar de casus die voorligt. En daar hebben we volgens mij uitgebreid over gepraat. En daar gaat het volgens mij ons om.

De voorzitter: Goed. De heer De Jong.

De heer De Jong: Heb ik u goed begrepen, dat die wensen en bedenkingen dat we die volgende week dus moeten geven? Mijn vraag was nog aan het college van: hoe gaan we daar dan mee verder? Komt er daarna een nieuw beslisvoorstel? En gaat dat dan weer naar de raad? Of gaat dat nieuwe beslisvoorstel, blijft dat binnen het college?

De voorzitter: Het ligt eraan of we volgende week een meerderheid wensen- en bedenkingenlijst kunnen samenstellen. Als die er niet komt, kunnen we gewoon door.

De heer De Jong: Dan ligt dit besluit er dus?

De voorzitter: Ja, dan ligt dit besluit er.

De heer De Jong: Maar dit zijn wensen en bedenkingen. Maar ligt er dan een besluit dat we het raadhuis gaan verkopen?

De voorzitter: Dat de opstart kan, ja.

De heer De Jong: De opstart start?

De voorzitter: Ja.

De heer De Jong: Maar de opstart betekent dus dat we het definitief gaan doen?

De voorzitter: Als, het ligt aan wat de raad volgende week ... Als die geen mensen en bedenkingen hebben.

De heer De Jong: Dan wordt het verkocht.

De voorzitter: Dan gaat die opstart beginnen.

De heer De Jong: Prima. Nee, voorzitter, maar dan wordt het dus ook verkocht?

De heer ...: Voorzitter, u zegt ...

De heer Mol: Voorzitter, even, met permissie. Helpt het als ik even duidelijkheid geef? We hebben in het presidium als volgt afgesproken. Als wij het voorstel over de herhuisvesting van het gemeentebestuur, de raad beslist dat het gemeentebestuur in het raadhuis blijft, vervált het raadsvoorstel Opstart verkoop raadhuis. Als de raad bij het eerste beslispunt inderdaad beslist dat het gemeentebestuur vertrekt uit het raadhuis, blijft het tweede beslispunt staan. Het is inderdaad de bevoegdheid van het college om het raadhuis te verkopen, maar het college vraagt daarvoor wel instemming vanuit de raad. En als de raad érnstige bedenkingen ten aanzien van de verkoop van het raadhuis te berde brengt, neemt het college dat zeker serieus. En dat hangt af van de discussie volgende week.

De heer De Jong: Maar dan kom je toch op de vraag, voorzitter ... En toen werd ik geïnterrumpeerd door de burgemeester. Maar punt blijft, zoals het nu voorligt -even los van of de fractievoorzitter van de VVD het wel of niet van de agenda gaat afhaken als voorstel- als wij volgende week in meerderheid ... Er kunnen héél veel zwaarwegende bedenkingen zijn, maar als de meerderheid van de raad volgende week -en dat zijn er acht tegen zeven- zeggen: "Prima, ga zo door.", dan is dat in principe gewoon een gelopen race. Dan wordt het gemeentehuis gewoon verkocht. Daar gaat het mij om. Want het moet geen misverstand zijn dat als wij volgende week nog een beetje fifty-fifty blijven hangen, dat het college zegt van: nou, dan ga ik het niet doen. Er ligt gewoon keihard een voorstel. Precies.

De voorzitter: Daarom zeg ik: het moet door de raad, volgende week een lijst, en niet een fractie. Zullen we dus doorleiden naar de raad, als bespreekpunt. Indien een fractie nu al bedenkingen heeft, zullen ze dat het beste kunnen doen via een motie of een amendement.

De heer De Jong: Een amendement?

De voorzitter: Een amendement.

De heer De Jong: Dus een amendement op dit voorstel, om dan niet te gaan verkopen, bijvoorbeeld.

De voorzitter: Bijvoorbeeld.

De heer De Jong: Maar dat gaat dus niet in de zin van stemmen, door te zeggen van: nou, er zijn acht die zijn tegen verkoop. Dus klaar, er wordt niet verkocht. Het moet dan met een amendement?

De voorzitter: Nee, als u ... Nee, want dit...

De heer ...: Voorzitter, de griffier legt het uit.

De heer Nedermeijer: Voorzitter?

De voorzitter: De griffier.

De heer Nedermeijer: De bevoegdheid voor de verkoop van het raadhuis ligt bij het college. Het college heeft besloten om de raad om wensen en bedenkingen te vragen. Dus als de raad wensen en bedenkingen heeft, dan moeten die geuit worden. En die moeten ook met een meerderheid worden aangenomen. En omdat het een raadsbesluit is en er gevraagd wordt om eventueel wensen en bedenkingen in te dienen, moet er een amendement komen. Dus dat is zeg maar de techniek die er achter zit. Dus als u eigenlijk tegen het college wilt zeggen van: wij willen niet dat u het raadhuis verkoopt, is dat zeg maar de wensen en bedenkingen die u uit. En als u daar een meerderheid voor heeft, dan neemt het college dat mee. Maar het college is wel ook bevoegd om die ook naast zich neer te leggen, die wensen en bedenkingen. Dus daarna is het aan het college om te bepalen wat ze ermee doen.

De heer De Jong: Nou, dan komt er dus een amendement.

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar het volgende punt.

De heer ...: Voorzitter, mag ik even? Ik had nog even een kleine opmerking. Misschien niet relevant, maar over de grafiek die erin staat. Want het totaal van 65-plussers en 80-plussers voor dit jaar is meer dan het huidige

aantal inwoners van Laren. Wat volgens mij 11.500 om en nabij is, dus. Nee, maar de prognose voor vandaag, 2022, daar zitten we totaal al op 13.000 inwoners. En volgens mij hebben we er 11.500. En die bestaan niet alleen maar uit 65-plussers en 80-plussers. Dus misschien even wat aandacht aan ...

De voorzitter: Heb ik niet gezien.

5.3 Actualisering gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek

De voorzitter: Goed we gaan naar het volgende punt: actualisering gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek. De heer Calis, wilt u dat toelichten?

De heer Calis: Jazeker, voorzitter, dank u wel. De gemeenschappelijke regeling is toe aan een actualisatie, vanwege verschillende aspecten. Niet onbelangrijk is de uittreding van Weesp, wat zijn weerslag vindt in de verschillende aspecten van de regeling. Wat ook aan de orde is daar, is dat bestuursleden hadden een gewogen stem. Waardoor bij het uittreden van Weesp het dagelijks bestuur meer stemmen zou hebben. Dat is ook veranderd, in één stem per lid. Waardoor het dagelijks bestuur niet meer stemmen heeft dan het algemeen bestuur. Daarnaast is er ook opgenomen en gekeken naar de governance-adviezen van de heer Mol. En dat alles bij elkaar heeft geresulteerd in deze aanbeveling tot actualisatie van de gemeenschappelijke regeling.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. De heer De Jong, mag ik bij u beginnen?

De heer De Jong: Ja, even kijken, wat hadden wij? Ja, ik heb één vraag daar; gesprekken in het nieuwe college. Een vraag van: moeten we dit niet in het nieuwe college gaan bespreken in de toekomst? Dat klopt toch, hè?

De voorzitter: Dat was het, heer De Jong?

De heer De Jong: Ja, dat was het.

De voorzitter: De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Geen opmerkingen; prima zo.

De voorzitter: De heer Wegter.

De heer Wegter: Ik heb even een ordevoorstel, voorzitter. Kunnen we misschien besluiten om de resterende punten van de agenda als zodanig vast te stellen en door te leiden naar de raad? Dan hebben we volgende week een adequate voorbereiding met betrekking tot deze onderwerpen. Dat is mijn voorstel.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Wegter: Niet alleen dit onderwerp, maar de resterende voorstellen allemaal zo doorleiden naar de raad. En die mogen wat mij betreft als hamerstuk worden beschouwd.

De heer Van Midden: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Het is een interessante observatie. Maar het is 22:53 uur, dus op zich kunnen we toch nog wel even een kwartiertje doorgaan. Kijken als we ons inhouden, dat misschien toch een aantal onderwerpen wel behandeld kunnen worden.

De voorzitter: Dat laatste wou ik inderdaad vragen. Als we alleen de hoogst noodzakelijke dingen ... Lijkt me nuttig om ze wel allemaal even te noemen. En komen we iets dat er veel discussie komt, dan moeten we inderdaad dat volgende week bespreken. Heer Van Midden. U had geen opmerking?

De heer Van Midden: Nou ja, ik wilde een opmerking maken over wat de heer Wegter opmerkte. Dat ik graag in ieder geval het laatste punt van de agenda nog even aan de orde wil stellen, wil bespreken. Maar u gaat nu alle punten toch even na, begrijp ik.

De voorzitter: Ik wil even proberen het kort te houden en wel alle punten even aanroeren.

De heer Van Midden: Dat had ik begrepen, dus vandaar. Dan heb ik niks meer te ...

De voorzitter: En u mag zeggen over 5.3.

De heer Van Midden: Oh, dat had ik al gezegd. Geen opmerkingen over. Prima zo.

De voorzitter: Goed. De heer Wegter.

De heer Wegter: Geen opmerkingen.

De voorzitter: Heer Vos.

De heer Vos: Een vraag naar aanleiding van 5.3, hè?

De voorzitter: Ja.

De heer Vos: Nee, heb ik geen opmerkingen.

De heer Van den Berg: Ook het CDA heeft geen opmerkingen, voorzitter.

De voorzitter: Heer Calis, er is één vraag.

De heer Calis: Ja, de suggestie van Liberaal Laren, van mijnheer De Jong, om dit besluit uit te stellen. Zodat een volgend college en de volgende raad zich erover kunnen buigen. Naar mijn zeer oprechte mening bevat dit voorstel geen enkele politieke of strategische keuze. Is het puur een technische update. En kan het uitstekend door de huidige raad en college vastgesteld worden.

De voorzitter: Goed, dan zullen we het doorleiden naar de raad als hamerstuk.

5.4 Aanpassen verordening sociaal domein Laren 2018 (onderdeel Wmo) en intrekken verordening Wet inburgering 2010

De voorzitter: Volgende onderwerp: aanpassen verordening sociaal domein Laren 2018. De heer Den Dunnen, wilt u dat nog ...?

De heer Den Dunnen: Ja, het betreft puur een technische aanpassing naar aanleiding van een besluitvorming die we hier gehad hebben.

De voorzitter: Heer Jacobse? Heer Vos?

De heer Vos: Ja, ik denk dat ik ruzie krijg met mevrouw Niekus. Maar zoudt u mij in hele simpele bewoordingen kunnen vertellen wat dan die aanpassing is? Want ik kom de inburgering tegen. Dan denk ik ineens aan hele andere dingen. Zoudt u een poging willen wagen, mijnheer Den Dunnen?

De heer Den Dunnen: Ik kan het heel kort doen, mijnheer de voorzitter. Wij hebben de RTC-regeling. Dat was voor chronisch zieken en gehandicapten. Die regeling hebben we besloten af te schaffen. En daarvoor bijzondere bijstand in de plaats te brengen. En het leerlingenvervoer gaan we over van zoneregeling naar kilometerregeling. Dat is toen besloten in de raad. En dit zijn de aanpassingen, technisch, in de verordening. Voor wat betreft de inburgering. Er is een nieuwe Wet inburgering. Die is op 1 januari van kracht gegaan. En de oude wet is vervallen. Dus moeten we ook een nieuwe verordening maken.

De heer Vos: En nog een vervolgvraag stellen, mijnheer de voorzitter?

De voorzitter: Ja, mag.

De heer Vos: Heeft dat verstrekkende consequenties voor de mensen die daar gebruik van maken? Of is het met name gewoon meer een rekenkundige exercitie?

De heer Den Dunnen: Voor het leerlingenvervoer heeft het geen enkel gevolg voor wat betreft de ouders en de rechten en plichten die ze hebben. En voor wat betreft de Wet inburgering, daar hebben wij een uitvoeringsbesluit voorgenomen. En dat heb ik aan het begin van de avond gezegd. Dat uitvoeringsbesluit krijgt u binnenkort met een raadsinformatiebrief naar u toe. Maar de oude verordening moet worden ingetrokken en daar komt een nieuwe voor in de plaats.

De heer Vos: Dank u wel.

De voorzitter: Naar aanleiding, heer Den Dunnen, u zegt leerlingenvervoer. Maar dat is toch de volgende raadsvoorstel?

De heer Den Dunnen: Ja, dat is de volgende.

De voorzitter: Ja? Oké. De heer Van den Berg?

De heer Van den Berg: Nee, wederom, voorzitter. Dank aan de wethouder voor de toelichting.

De voorzitter: Oké. Dit kan dus ook naar de raad als hamerstuk? Er zijn geen ...? Gaat uw gang.

Mevrouw Niekus: Dank u, mijnheer de wethouder, voor de toelichting. Ik heb drie korte vragen. En ik wil 5.4 en 5.5 wil ik aan mekaar plakken. Ik wil bij de Wmo wil ik vragen: de personen met een gebonden budget die gaan mee met rolstoel of een taxi. Ik wil u vragen wat de begeleider van zo'n persoon, gaat die dan ook mee onder het persoonsgebonden budget? Of moet die dat zelf regelen? Of gaat die met de auto er achteraan? Dan heb ik bij het leerlingenvervoer, heb ik gezien dat de adviesraad -en ik wil dat allemaal overnemen van de adviesraad- er zouden antwoorden komen op de vragen van de adviesraad. Zijn die inmiddels ontvangen door

de adviesraad? Want dat kan ik hier niet in terug vinden. En dan nog even de afstand van school naar huis. Dat mag niet meer zijn dan zes kilometer. Dat houdt dus in dat de HBEL dan als een gemeente gezien wordt. En als er een co-ouderschap is en de vader woont bijvoorbeeld in Laren en de moeder woont in Huizen, dan moet dat apart aangevraagd worden in de gemeente zelf waar de persoon woont. En moet dat dan weer apart in Laren en in Huizen, als je toch eigenlijk dit als één gemeente ziet? Dat zijn de drie vragen. Dank u wel.

De voorzitter: De heer De Jong, ik was u vergeten net. Sorry.

De heer De Jong: Prima zo.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Wegter, heeft u over deze twee aanpas... Goed. De heer Den Dunnen.

De heer Den Dunnen: Ja, bij de Wmo. De begeleider die gaat op hetzelfde pgb mee. En hoeft daar niet afzonderlijk voor te betalen. De antwoorden van de adviesraad dat moet ik opzoeken voor u. Voor wat betreft van school naar huis en ook aparte aanvragen, heeft binnen de BEL, wordt alles afgewikkeld in het leerlingenvervoer zoals dat ... De aanvraag kunt u gewoon in de gemeente doen waar u gehuisvest bent en waar het kind eventueel gehuisvest is. Die zal ongetwijfeld een adres hebben bij de vader of bij de moeder. En in die gemeente vraagt u het leerlingenvervoer aan.

Mevrouw Niekus:: Ja, dat klopt denk ik inderdaad. Maar als de kilometerafstanden van zes kilometer, dat is Huizen en Laren, hoever ligt dat uit elkaar? Want dat houden ze dan bij, toch, zes kilometer? Want als je er overheen gaat, woon je in Bussum en in Laren. En dan moet je in Bussum aanvragen en in Laren. Maar hier moet je dan in Huizen en Laren aanvragen, ook. Of is het één gemeente nog?

De heer Den Dunnen: Het hangt er vanaf waar de officiële woonplaats van het kind is. En in die gemeente vraagt u het leerlingenvervoer aan. En zoals de regeling er nu is, voor alle mensen die dus nú leerlingenvervoer hebben, wijzigt met deze regeling niets.

De voorzitter: Dank u wel voor deze toelichting.

5.5 Aanpassing verordening Sociaal Domein Laren 2018, onderdeel leerlingenvervoer

De voorzitter: Ook dit 5.4 en 5 zijn dus hamerstukken in de raad. Zullen we doorverwijzen. **4**

5.6 Financiële beleidsdocumenten

De voorzitter: 5.6 Financiële beleidsdocumenten. Mijnheer Calis?

De heer Calis: Ja, dit gaat over twee zaken, mijnheer de voorzitter. De ene is Verordening risicomanagement en weerstandsvermogen. En de tweede is het verlengen van het Treasurystatuut. En als we kijken naar de regels rond risicomanagement en weerstandsvermogen, dan worden daar wat aanpassingen gevraagd en voorgesteld. Maar die zullen geen materiële effecten hebben op de risico's zoals de gemeente Laren die heeft geïdentificeerd, noch op het weerstandsvermogen. En het Treasurystatuut is een verlenging om in de loop van 2022 beter de vereiste gevolgen en de manier van organiseren te kunnen inschatten. Om dat dan per 2023 opnieuw in te stellen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Jong.

De heer De Jong: Dat gaat over het weerstandsvermogen. De wethouder zei zo-even dat dat nu allemaal goed loopt. Wat ik zag, en wat nu hier in dit artikel staat, is dat het verschil tussen stille reserves en boekwaarde, die mogen niet meegenomen worden als beschikbaar weerstandsvermogen. Dit mag alleen als er verkocht gaat worden. Dan mag je die op die panden meenemen. De gemeente Laren doet dit dus niet. Wij zetten ieder jaar 12,4 miljoen te veel aan weerstandsvermogen in de jaarrekening. Vandaar ook dat de provincie hiermee komt, neem ik aan. Dus ik wil de wethouder verzoeken om met de volgende jaarrekening het weerstandsvermogen goed te laten berekenen. En niet meer een deel van de stille reserves boven de boekwaarde, dat dat niet meer meegenomen wordt. Want dat gebeurt nu al jaren, is altijd gebeurd. Maar de provincie scherpt zijn beoordeling aan. Vandaar dat ze hiermee komen. Omdat waarschijnlijk ook meer gemeenten dit doen. Er staat ook in het stuk dat stijging van de rente een risico is. En dat moet worden ingeschat. Mijn verzoek is ook om dat ook gelijk al in de komende jaarrekening te gaan doen. Want ook die risico's worden mogelijk groter. En dan is het goed als wij als raad weten welke risico's er in onze jaarrekening zitten op basis van de rentecomponent.

De voorzitter: De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Ik heb geen vragen over de analyse. Dank u wel. Ik zit even te denken over wat mijnheer De Jong opmerkte. Het klopt inderdaad wat hij zegt over het opnemen van stille reserves, het weerstandsvermogen. Maar volgens mij is tussen de geleerden daar nog wel een discussie over of dat mag. En natuurlijk is het voor ons handig. Want dat betekent dat je algemene reserve in feite minder hoeft te zijn, bij solvabiliteit meerekenen. Maar ik weet niet of het nou zo absoluut is zoals de heer De Jong het stelt. Maar het kan natuurlijk wel zijn dat vanuit de provincie die eis gesteld wordt. En daar moeten we dan aan voldoen. Voor de rest heb ik geen vragen over het stuk.

De voorzitter: De heer Jacobse. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, ik heb één vraag. En dat gaat met name over het financieel beleidsdocumentbijlage. Er is één ding wat mij verrast heeft. En met name in paragraaf 1.2 daar wordt een en ander bepaald, waar we het over hebben. En de heer De Jong had het al over de weerstandscapaciteit. En er wordt gesproken over risico's. En dat natuurlijk dat hele document erover gaat. En dan lees ik even hier: een risico is kans op optreden van een positieve dan wel een negatieve gebeurtenis. Ik heb altijd begrepen dat een risico per definitie negatief moet zijn. Is dat dan gemeentelijk zo vastgelegd, of zo? Want volgens mij is een positieve verandering, is een kans. Maar misschien hoort het in het jargon van gemeentelijke risicoduiding. Ik weet dat u mij niet graag iets uitlegt. Maar misschien zoudt u tóch nog één poging willen wagen, mijnheer de wethouder?

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Eigenlijk meer een beetje een verduidelijkende vraag aan de wethouder. In 2009 was er een Treasurystatuut. Dat is in 2014 ... En opeens dacht ik van: ja, wanneer heb ik hem voorbij zien komen? Dat was in de toenmalige eerste raadsperiode weer. Zit er een termijn aan? Of is het handig, vraag ik aan de wethouder, om te zeggen van: nu gaan we dit als oude raad nog even doen. En in dit najaar moet de nieuwe raad het herzien, zoals u dat zegt. Om daar veel korter op te gaan zitten door bijvoorbeeld dat een keer in de twee jaar, zodat het iedere keer ook in raadsperiode middenin terugkomt om te herzien. Of ... ik zie hem al schudden. Of dat er redenen zijn om dat veel langjariger te houden, zoals het nu is. Ik zie nu een hink-stap-sprong van 2009-2014-2021, 22 inmiddels. Daar gaat mijn vraag over, waarom dat nu moet. Zodat de nieuwe wethouder/toekomstige portefeuillehouder financiën zeg maar op het goede spoor gezet wordt.

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Treasury is een vak apart. Is cashflowmanagement. En het Treasurystatuut schrijft voor waaraan voldaan moet worden, hoe je in het werk moet gaan. En ja, als je dat goed hebt opgesteld, dan kan je daar een hele tijd mee vooruit. Behalve als het Rijk bijvoorbeeld andere bepalingen invoert over overheidsbankieren, beleggingen, dat soort zaken. Dan zou je dat aan moeten passen. Maar het Treasurystatuut dat zou eigenlijk voor langere tijd moeten gelden. Dus alleen externe oorzaken kunnen aanleiding zijn om dat te herzien. Dan de vraag van de heer Vos. Ja, als je kijkt in onze jaarrekening en in de begroting, dan wordt er uitgebreid stilgestaan bij risico's. En ik moet zeggen dat ik daar in die lijst ook nog geen risico van positieve gebeurtenissen heb gezien. Wat er gebeurd is, er wordt een risico ingeschat op basis van het bedrag wat ten nadele zou kunnen komen van de gemeente. En dat wordt gewogen met een percentage. Met name van wat wordt geacht dat het de kans van optreden van dit risico is. Dat wordt allemaal opgeteld en dan komen we tot het bepaalde risico voor de gemeente. Voor Laren telt dat nu op tot twee - twee en een half miljoen. De opmerking van de heer De Jong dat hij zegt: ja, de overwaarde van de boekwaarde mag niet meegenomen worden. Daar ga ik in elk geval wel naar kijken. Het lijkt me niet redelijk. Want het gaat erom dat het weerstandsvermogen is de som van de algemene reserve plus de stille reserves die binnen een jaar liquide gemaakt kunnen worden. En dan zou ik wel eens willen weten, als je kijkt van "Hoe moet je risico's opvangen?" en je verkoopt dan een stille reserve, waarom ik dan die opbrengst maar voor de helft mee zou mogen nemen in dat weerstandsvermogen. Het totale vermogen van Laren is ongeveer nu vier - vijf miljoen in de algemene reserve. Elf en een half à twaalf in liquide reserves die dus liquide binnen een jaar gemaakt kunnen worden. En daar komt nog bij zeven miljoen voor langere termijn. Dus een totaal van 22 miljoen.. Als we kijken naar de vastgestelde weerstandsvermogen, is dat dus die elf miljoen -vier plus zeven van de stille reserves- elf miljoen gedeeld door twee. En dat is ruim vijf. Terwijl u in dit stuk kan lezen dat de aanbeveling is om ten minste een weerstandsvermogen van twee te hebben. Dus wat dat betreft denk ik, ook als we dat -ik ga dat nog nakijken- maar als we dat corrigeren, dan denk ik dat we nog steeds ruim aan de norm voldoen. Dank u wel.

De voorzitter: De heer De Jong.

De heer De Jong: Het lijkt me verstandig dat de wethouder toch nog even heel goed hier naar kijkt. Want het zou niet prettig zijn als de provincie na de jaarrekening vertelt dat het niet goed meegenomen is. Dus het lijkt me heel verstandig om hier nog even heel goed naar te kijken.

De voorzitter: Dit stuk kan volgens mij ook tot een hamerstuk volgende week. Geen dingen? Dan kan dit ook als hamerstuk.

5.7 Zienswijze Stichting Risicobeheer Veiligheidsregio's

De voorzitter: Dan komen we bij het laatste stuk. De Zienswijze Stichting Risicobeheer Veiligheidsregio's. De heer Mol, heeft u nog een toelichting? U vindt ze zo duidelijk dat ...? De heer Van den Berg, mag ik bij u beginnen?

De heer Van den Berg: Ja, dat mag. Ja, het enige wat ik me eigenlijk afvroeg, in het kader van alles op afstand - regio, gemeenschappelijke regelingen, veiligheid- kan de portefeuillehouder daar eens even puntig toelichten waarom het in een aparte stichting gegoten moet worden? Ik kan natuurlijk lezen wie er in die stichting gaan zitten. Maar wat nu precies, of dat landelijk overal gebeurt, ook weer iets is omdat de wet ingewikkeld wordt?

Ik zie iets over verharding van de verzekeringen, et cetera. Kan de portefeuillehouder daar nog even op ingaan, voorzitter?

De voorzitter: De heer Vos.

De heer Vos: Nee, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Larens Behoud? D66? De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik kan me eerlijk gezegd vinden in de zienswijze. Waarbij met name gevraagd wordt van: joh, geef ook inzicht in de financiële consequenties van de besluitvorming. En ik denk dat dit inderdaad een heel belangrijk punt in dit verhaal is. Want ik vraag me af, als ik dit stuk lees, wat nou eindelijk de ambities van het expertisebureau ... Want er wordt gesproken over het inkopen en afhandelen van ongevallenverzekeringen. Nou, dat is vrij overzichtelijk. En dat zijn verzekeringen die makkelijk in te kopen zijn en te begrijpen zijn. Op momenten dat je de producten uitbreidt met aansprakelijkheidsverzekeringen, kom je in een hele complexe markt terecht. En dat wordt dan inderdaad de harde markt genoemd, doordat aansprakelijkheidsrisico's over het algemeen heel moeilijk onder te brengen zijn. Het vereist in ieder geval een hele goede marktexpertise en ook hele goeie rekenexpertise. En zeker als ik lees dat er ook overwogen wordt om dat deel wat uiteindelijk niet te verzekeren is om dat via een onderlinge waarborgmaatschappij te gaan dekken -waarbij dus de gemeenten gezamenlijk het risico gaan dragen in een waarborgmaatschappij- ja, dan vraag ik me af wat uiteindelijk de bedoeling is. En met name ook vanuit het oogpunt op het moment dat je zo'n expertisebureau in gaat richten: waar ga je die expertise ook vandaan halen? Want in beginsel is dit hele schaarse expertise. Die zit bij hele grote makelaars, die ook een keer heel zwaar betaald worden. Dus ik vraag me af, heel kort, wat die ambitie nou is. En hoe ik dat verder moet zien in de volgende stappen. Het belangrijkste wat ik eigenlijk wil zeggen, is dat we ... Gaan we nu akkoord met de zienswijze? Maar ik denk dat we bij alle volgende stappen weer even terug moeten naar de raad, of naar de commissie, van wat die stappen nou inhouden en verdere besluitvorming. Omdat ik toch wel een aantal -we hebben het net over risicomanagement gehad- toch wel in termen van risicomanagement een aantal risico's zie. Waar we denk ik toch kórt op moeten zitten. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Jong.

De heer De Jong: Ik begrijp het stuk. De maatschappij verhardt. Er gebeuren dingen waardoor er de nodige ongevallen en zaken zijn, wat tot forse uitkeringen leidt. En dat verzekeraars er huiveriger worden. Maar ja, we hebben toch moeite als de overheid en de gemeenten als verzekeraar wordt. En dan twee stichtingen gaan oprichten, expertisebureau, er zal fors geld apart moeten gaan worden voor deze aansprakelijkheid. Ja, zou je toch niet nog eens even moeten overdenken voordat je dat allemaal gaat doen en uiteindelijk zelf gaat doen. Want het is geen kernbusiness van de overheid. En ik zou haast zeggen: als het in Nederland niet is, haal het elders. Maar zorg in ieder geval niet dat je dat helemaal naar je toe gaat trekken, met alle risico's van dien.

De voorzitter: Mijnheer Mol, wilt u hier nog op reageren?

De heer Mol: Zeker, voorzitter. Een inbreng van mij eerder deze avond heeft de connotatie 'tranentrekkend' gekregen. Dus het geeft mijn zelfvertrouwen een waanzinnig grote oppepper dat de commissie ervan uitgaat dat ik zomaar de antwoorden voor deze technische vragen allemaal in mijn binnenzak heb. Dat heb ik niet. Maar ik ga wel proberen ze zo goed mogelijk te beantwoorden. En om u even mee te nemen wat hier precies staat. Dit is een voorstel voortkomend uit het Veiligheidsberaad, het landelijk Veiligheidsberaad. En het

landelijk Veiligheidsberaad, dus dat elke donderdag bij elkaar komt om met alle voorzitters van de veiligheidsregio's de coronastrategie te bespreken, heeft ook met elkaar besloten -geconstateerd dat de huidige ongevallenverzekering voor medewerkers bij de veiligheidsregio onvoldoende dekkend is om hen gerust te stellen dat hun risico's voldoende dekkend zijn- om daar een eigen regeling voor te treffen. En ik had al het vermoeden dat er een paar vragen zouden komen. Dus ik heb even nagevraagd: hoe zit het nou precies met de financiële risico's? En onze eigen veiligheidsregio heeft mij laten weten dat de instandhouding van deze stichting per veiligheidsregio een bijdrage kost van 22.500 euro, inclusief btw, per jaar. En de verwachting is dat deze kosten door de voordelen van de collectieve landelijke inkoop van de ongevallenverzekering en de makelaarsfunctie op termijn kunnen worden terugverdiend. En de verantwoording van deze kosten gaan we jaarlijks opnemen in de jaarrekening. Betekent dat als alle veiligheidsregio's meedoen -en verwachting is dat dat het geval is- dat dat dan ongeveer onze kosten kunnen zijn. En ik ga er vanuit dat als het Veiligheidsberaad dit aan de veiligheidsregio voorstelt, op nationaal niveau, dat dat voldoende degelijk is uitgezocht. En dat het een spannende markt is die van de verzekeringen, zeker die van de ongevallenverzekering, daar sluit ik mij meteen ook aan bij de heer Van Midden. Dus als u wenst dat wij daar nog een kritische vraag voor opnemen in de zienswijze, dan sta ik daar volledig achter. Maar ik moet wel zeggen: het is zo'n technische vraag, ik zou willen voorstellen dat u schriftelijk de toevoeging op die zienswijze ons doet toekomen. Dan laten we die daar onderdeel van uitmaken. En dan zorgen we ervoor dat die volgende week onderdeel is van de besluitvorming in de raad. En als we het helemaal goed doen, kan het dan misschien een hamerstuk zijn. Als u die van tevoren hebt gezien. Ik kijk nog even snel of ik de andere vragen heb beantwoord. Ja, de fractie van Liberaal Laren vraagt: is het nou verstandig als de gemeente als verzekeraar optreedt? Soms kan dat. Als het zo specifiek optreedt dat we daar zelf in een stichting voorzien. U vroeg: als het niet in Nederland beschikbaar is, kunnen we dat niet elders halen? Ik ga ervan uit dat u daarmee internationaal bedoelt. Ja, geen idee. Ik weet niet of dat nou zo verstandig is. Het CDA heeft gevraagd: waarom zo geregeld? Ik hoop dat ik dat voldoende heb toegelicht. Het is een voorstel van ons eigen Veiligheidsberaad, om dit zo specifiek te organiseren. Voorzitter, dank.

De voorzitter: Dank u wel voor uw toelichting.

De heer Van Midden: Mijnheer de voorzitter, mag ik nog heel even kort ingaan.

De voorzitter: Ja.

De heer Van Midden: Ik zal het inderdaad op schrift zetten. Mijn verhaal was juist dat de ongevallenverzekering een hele overzichtelijke verzekering is. Zelfde als inkoop van reisverzekeringen en dat soort dingen. Maar de uitbreidingen, zoals ik nu het lees, naar de aansprakelijkheidsverzekeringen en de aansprakelijkheidsmarkt, dat is een enorm risico. Dat is een complexe markt, met ook grote financiële risico's op het moment dat je het gedeeltelijk kan verzekeren en gedeeltelijk zelf het risico gaat dragen. Dus dat is mijn verhaal. En ik zou zeggen: de zienswijze, zoals die nu is -die richt zich op de ongevallenverzekeringen- die is oké. En mijn pleidooi is eigenlijk dat bij volgende stappen -dus als je de verzekering gaat uitbreiden met onder andere aansprakelijkheidsverzekeringen- dat we dan weer even de voorstellen laten terugkomen, om daar eens goed naar te kijken. En daar expliciet ook iets over te zeggen. Maar ik wil het met alle liefde ook even kort op papier zetten.

De heer Mol: Ik denk dat het heel verstandig is. Ook omdat dit echt gewoon een landelijke regeling is, waar we nu instappen. En ik niet voorzie dat het nog heel vaak hier gaat terugkeren. Want wij stappen hier collectief als veiligheidsregio in. En dan hebben we dit als veiligheidsregio ook zo geregeld. Dus ik denk dat we aan de

voorkant even scherp moeten zijn. Met name om onze eigen veiligheidsregio er scherp op te maken. Ik zie niet 1-2-3 dat wij hier nog losse voorstellen over terug gaan krijgen hier.

De heer Van Midden: Nou, dan probeer ik even een verhaal op papier te zetten in het weekend.

De heer Mol: Dank u.

De heer Van Midden: Graag gedaan.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van Midden. We zullen dit doorleiden naar de raad. Als er een stuk brief bijkomt, is het een bespreekpunt. En dan niet als hamerstuk.

6. Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt, de rondvraag. De heer Wegter?

De heer Wegter: Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Niekus? De heer Van Midden? De heer De Jong?

De heer De Jong: Ja, voorzitter, een rondvraag. En vooral ook omdat de wethouder Sociaal domein er zit en ook de wethouder Financiën. We lopen ertegen aan dat steeds meer mensen langer thuis blijven wonen. Ook als je minder goed bent. En dan kun je in de mantelzorg terecht komen. En de vraag, kort door de bocht, is van: of er een beeld is, of kan geschetst worden -en dat kan schriftelijk, hoor. Dat hoeft niet nu.- hoeveel mantelzorgwoningen wij in Laren in de afgelopen jaren -laten we even gemakshalve zeggen in de huidige collegeperiode- hoeveel aanvragen daarvoor zijn. En ook hoe wij daar als gemeente mee omgaan, met die aanvragen voor mantelzorgwoningen. En tegelijkertijd -en dat is misschien de vraag meer richting financiën, voorzitter- welk vergunningenstelsel/legesstelsel zit er aan zo'n tijdelijke voorziening van een mantelzorgwoning, mantelzorgunit? Die twee vragen heb ik eigenlijk aan het college.

De voorzitter: Dank u wel. Heer Vos?

De heer Vos: Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Jacobse?

De heer Jacobse: Nee, dank u.

7. Sluiting

De voorzitter: Dan sluit ik bij dezen de vergadering. Wat zegt u?

De heer De Jong: Ja, ik gaf als voorzet ... Ik kan me voorstellen dat de vraag niet zo te beantwoorden is. Maar als die vraag wel te beantwoorden is, of u wilt er iets over zeggen, graag even.

De heer Calis: Ja, mijn favoriete antwoord in de rondvraag is: goeie vraag, maar verkeerde wethouder. Het aantal woningen waarvoor vergunning is aangevraagd -en of die gebouwd zijn- dat ligt bij mijn collega Ton Stam, die dat ongetwijfeld makkelijk zou kunnen nazoeken. Wat betreft de leges. Wat ik proef, is een vraag die

zegt van: als er bij een woning een mantelzorg gebouwd wordt, dat heeft hele goeie bedoelingen. En voor verzorging en medemenselijkheid en fantastisch. En bent u niet van plan om daar lagere leges voor te vragen dan voor normale woningen? Ja, maar ja, de wet is de wet. De wet is hard. En de wet kent geen onderscheid tussen een mantelzorgwoning en een gewone woning. Als wij zeggen: mantelzorgwoningen hebben lagere leges, dan kan ik u verzekeren dat Laren binnen de kortste tijd volstaat met mantelzorgwoningen. Dus helaas, in de voorzieningen van de leges kennen wij geen uitzondering voor de mantelzorgwoning. En ja, voor mensen die het moeten betalen, vind ik het wel spijtig. Maar wat ik zeg: de wet is de wet. En de wet is hard. En daar kunnen we niet veranderen.